

Yeniden • • • Millî

MUCADELE

Türk Hava
Güçlendirme
Yardımları

Kuvvetlerini
Vakfına
Ediniz

**MİLLÎ
HARP
SANAYİNİ
KURALLIM**

8 Haziran 1970

Yıl : 2 Sayı : 71

Otağ Yayınevinin Yeni Kitabı:

Millet Düşmanlarının İhanet Plânları «Belgeler» Çıkıyor

TÜRKİSTAN'DA BEKLEYİŞ

İzdirap oluyor yalnız biriken
Hiyanet hançeri olunca diken
Şimdi ağlıyorum gülen men iken

Sızlirem inlirem sindiremirem
Milli izdirabı dindiremirem.

Dağlarımda hürdüm, yabancı oldum
Hıçkırın dünyamın yaşıyla doldum
Kendi öz yurdunda, gülşende soldum.

Hıçkırıp, inlirem, sindiremirem
Kanlı göz yaşımı dindiremirem.

Bekleyip dururum zulmet geleli
Bizlere uzanmış bir şefkat eli
Rüyalarda gezen, gardaş hayali

Men bu esareti sindiremirem
İnleyen yavruyu dindiremirem.

Kurumuyor gözler, yaş sile sile
Teselli buluram men senin ile
Ninnimiz olmuşsun, unutsan bile

Men bu esareti sindiremirem
İzdirabım çoktur dindiremirem.

Ne güzel eserdı Altay'ın yeli
Virane eyledi Moskof'un eli
Bu illerde doğdum, bildim bileli

Men ağlarım gülmem, sindiremirem
Şu dertli kalbimi dindiremirem.

Sen mene olmazdın, men daha yedek
Kalk imdi yığlayan illere gidek
Seni bul illerde görünceye dek

Zalimin tahtını indiremirem
Fareler soyunu sindiremirem.

Yaralara Neşter Vuruldu

Mecmuamızın birkaç aylık abonesiyim. Bu birkaç ay içerisinde mecmuanızda devamlı bir çığıltı duyar gibiyim. Fakat manasını bir türlü anlamıyordum. Sizler: «vatan tehlikesi», milletim uyan» «Canakka le Şehitlerinin mirasına sahip çıkalım» komünist kudurganlığı durdurulmalıdır» şeklinde manşetler atar ve adeta haykırırlar ben bazen mübalağalı bulurdum. Hatta, «bunlar da tehlikeyi büyütüyor canım, ne var sanki, işimize gidiyoruz, eğlenebiliyoruz» diye düşündüğüm olmuştur. Takdir edersiniz ki bizim bu şekilde düşünmemizde, zamanın meseleyi geçtiiren ve basit vakalar şeklinde gösteren mes'ulleri sebeb olmuştur. Zira radyoda ve bir kısım basında baş manşet-

lerde çıkan haberler hiçte sizin naklettığınız şekilde değildi. Siz başka söylüyordunuz onlar çok daha başka.

Ama bugün anlıyoruz ki, mesele çok daha değişmiştir. Zamanın siyasi mes'ulleri, Radyosu ve bir kısım basını efkârı umumiyeyi uyutuyormuş. Bünyemizde günden güne büyüyen ur'un üzerini cilalayıp, makyaj yapıp kapatıyorlar ve biz birgün canevimizden vura-cak yarayı gizliyorlarmış. Biz bu geniş uyutma kampanyası karşısında komşumuzun kapısını çalan tehikeden habersiz, eğlenmekteymişiz.

Fakat merhametli, hastasını düşünen ve derde kesin dava olmak isteyen doktor acı-mazmış. Veya acınaması lâzımdır. Türkiye'nin bünyesini kene gi-

bi emen ve kat'i bir yokoluşu götüren yaraya neşter vurulma-
lıymış ki vuruldu.

Genel Kurmay Başkanının bir bayram mesajıyla ve 12 Mart Muhtırasında kesin şekli ni alan uyarma faaliyeti artık bütün propagandaların, bütün yazdırlı lafların üzerine bir sünger çekmiş ve vatanın ciddi bir tehlikeye karşı karşıya olduğunu belirtmişti. İşte ondan sonradır ki, sizin hemen her sayımızda ısrarla behsettiğimiz yılan çığır meydana çıkmaya başlamıştı. Hele bu Sıkıyönetim ilan edince daha açık bir manzara arz etmeye başladı. Artık ha diseler dikkat çekiyordu. Sıkıyönetimin her bildirisi yeni bir gerçeği ortaya koyuyor veya farkında olmadığımız bir tehlikeyi haber veriyordu. Siz hep söylerdiniz: «Emniyet teşkilatı, devlet müesseseleri ve buna benzer en hayati müesseselere komünistler sızmışlardır. Devletin surları, çeşitli komünist basının organlarına aktarılıyor. Bunları yapanlar kimdir? Bu lunmah ve devlet müesseselerinde uzaklaştırılmaktadır.» diye yazardınız. Şimdi Sıkıyönetimin her hadisede birkaç tanesini ayıklaması bende kayret uyandırdı ve dehşete düşürdü. Nasıl olurda bir emniyet müfettişi bunlarla işbirliği yapan diye düşünüyordum. Hele bir şehirler Arası Telefon Şubesinde bulunan bir memurun de bunlarla beraber çalıştığını duyunca komünistlerin niçin yakalanmadığını daha iyi anlamaya başladım. Şimdi, acaba devlet müesseselerinde bunlarla işbirliği yapanlar bu kadar mı? tükendi mi diye düşünüyorum.

Neyse, anladım ki yaraya neşter vurulunca, tedavinin ilk adımı atılıyormuş. Şerefli Ordumuzun yaptığı jestler şimdi yüreğimize su sepmektedir. Her son hadiseler 14 yaşındaki bir kızı rehlin olma olayında, radyonun başından ayrılmalıdır.

Ve hep beraber dua ettik. Belki bizim gibi radyo başından ayrılmayan nice insan vardı. Allah şükürler olsun ki ordumuz sabrı canilere gazerken dersi verdi ve zavallı yavrucağı kurtardı. Sanki kendi çocuğumuz imişcesine sevdik. Öyle ya Sibel yerine Ayşeler, Fatmalar, Afiler, Ahmetler de olabilir diye düşündük.

Şimdi bütün ümidimiz ve duamız, milletimizin kurtuluşu vatanımızın bütün haşarelerden temizlenmesidir. Allah bilzmlidir.

(Bir Öğretmen)

Kahraman Orduya

Üç buçuk çapulcukı, ne idiği belirsiz,
Burası Küba'mıdır bire behey namussuz.

Devletle pazarlığa, girişmek sevdasıyla,
Vatanı Vietnam'a, çevirmek hülyasıyla

Uluyor, şımarıyor, bir kaç pravdasıyla,
Derde deva buluyor. Marks, Lenin kafasıyla.

Gueverist fikirle, uçacağım sandığı,
Sonunu getiriyor, fikir diye kandığı.

Tepeüstü düserek, beyni parçalanacak,
Belki yinede hâlâ, uçtuğunu sanacak.

Tarihi zafer dolu, Kahraman ORDUMUZA,
İftiraya cür'et ha. kahpece, namussuzca.

Burjuva ordusuymuş, bu ne namussüzca söz,
Sen MİLLET EVLADIsın, MİLLİsin sen özbeöz

Halk ordusu isteyip, yumurta atanlardan,
Milletin intikamını alın şarlatanlardan.

YAVUZ'un, YILDIRIM'ın, FATİH'in, torunusun,
Onlar hiç durmamıştı, şimdi sen durur musun?

Kesildi solukları, işte can çekişirler,
Şehirlerden korkarak, inlerde bekleşirler,

Gafil ve hainlere, arttk iki yol vardır,
Ya Rusya'ya, ya Çin'e, yoksa bura çok dardır.

Dindir göz yaşlarımız, Kahraman MİLLİ ORDU,
Belki biraz sabretsen, memleket gidiyordu.

Aman bire koymayın enikten cücüğe dek,
Kızıl yulandırb unlar, acımağa gelmez pek.

Kış uykusuna yatıp, uyanır yine baksan
Eşşek yine eşşektir, sırtına eyer taksan.

Dallarını kesipte, sakın kökü komayın,
Beyinleri yıkanmış, aşı tutar sanmayın.

Dedelerinde çekin, adalet pençesine,
Sorun bu vazifeyi, kim vermiş kendisine.

MİLLET DÜŞMANLARININ, hain emellerine,
Benzin döküp kibrit çal, bütün temellerine.

Temeli sağlamlaşsın, artık MİLLİ DEVLETİN.
Yeniden milletlere, gösterson azametini.

Bir daha hatırlatın, NİĞBOLU'yu, MOHAÇ'ı,
Süngüne boyun eğsin, LENİNCİ, MARKSÇI, MAOCU.

Kazan büyük zaferi, tarih şerefle ansın,
AY YILDIZLI BAYRAGIM, göklerde dalgalansın.

Sana şükran borçludur, milletin temiz kalbi,
Selâm ey ŞANLI ORDU, AZİZ MİLLET EVLADI.

MUSTAFA KANDIRMAZ
ÖĞRETMEN

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLİ DAVA MECMUASI

YIL: 2 - SAYI: 71

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

**AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ**

IDARE YERİ

**Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10**

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

**Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI

**Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira
FIATI : 150 KURUŞ**

BAŞYAZI

Gerçek Emperyalizmin Hedefi

Dünya milletlerinin içinde yüzdüğü buhranın sorumlusu olamak, cesur ve gerçek mütefekkirler, hemen hemen aynı kuvvete dikkati çekmişlerdir. Yahudiliğin dünya milletlerinin ekonomik, siyasi ve sosyal hayatındaki nüfuzları, ne sayıları, ne de entelektüel yapıları itibarıyla haklı ve makul karşılanamayacak bir haldedir. Hele 1789 Fransız İhtilâlinde itibaren bu tesir bütün artmıştır.

Ancak, Yahudiliğin bu yüksek hâkimiyetini görmek istemeyen körler olduğu gibi, bu korkunç hâkimiyeti müdafaa eden zavallılar ve kırallık kalemler dahi vardır. Bazıları ise dünya milletleri üzerinde kurulan bu gerçek emperyalizmin var veya yok olduğunu münakaşa etmek yerine, basit polemik usûbu içinde, en hayati problemi gülünçleştirmeye ve ciddiyetten uzaklaştırmaya gayret ediyorlar.

Aşağıdaki dökümanlar, Yahudiliğin cihan hâkimiyeti idealinin tarihi kaynaklarını gözler önüne sermektedir. İbret alınacağını umarız.

II: TEVRAT'A GÖRE YAHUDİLİĞİN CİHAN HÂKİMİYETİ İDEALİ.

A — Muharref Tevrat'a göre, Yahudi hâkimiyeti nasıl ilân edilecek? Yahudi Cihan Diktatörlüğünün temeli olarak Yehova ve Yahudiliğin liderliği nasıl olacak? Kat'i hâkimiyetten sonra, Yahudilere karşı, milletlerin vazifeleri neler olacak?

1) «Ve o gün vaki olacak ki, kavmler için bayrak olarak durmakta olan Yesse'nin kökünü, milletler arayacaklar ve onun rahat ettiği yer izzetli olacak.» (1)

2) «Ve milletler için bir bayrak kaldıracak ve İsrail sürgünlerini toplayacak ve yerin dört köşesinde dağılmış Yahuda'nın adamlarını bir araya getirecek.» (2)

3) «Onların üzerine tek çoban koyacağım ve onları güdecek, kulum Davud'u koyacağım, onları o güdecek ve onların çobanı o olacak.» (3)

4) «Devrildikleri zaman kütüğü kalan çitlenbik ağacı ve meşe ağacı gibi, onun (Davud'un) kütüğü mukaddes zürriyettir.»

«Güzelliğim olan İsrail için de Sion'da kuruluş vereceğim.» (4)

5) «Milletlere baş olmak için beni korudun; Bilmediğim bir kavm bana kulluk edecek. Yabancı oğulları bana boyun eğecekler; Kulakları iltince bana itaat edecekler. Yabancı oğulları takatsız kalacaklar. Ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar.» (5)

6) «Görmekte olduğun bütün memleketi sana, ebediyen senin zürriyetine vereceğim.»

«O günde Rab Abram'la ahdedip dedi: Mısır ırmağından büyük ırmağa kadar, bu diyarı... senin zürriyetine verdim.» (6)

7) «Ve senin zürriyetin yerin tozu gibi olacak ve garba ve şarka ve şimâle ve cenûba yayılacak ve yerin bütün kabileleri sende ve zürriyetinde mübarek kılınacaktır.» (7)

8) «Büyük yol yığın, taşlarını kaldırıp atın, kavmler için bir bayrak dikin.» (8)

B — Yehova'nın ve Yahudiliğin liderliği:

1.) «Ve ondan sonra vaki olacak ki, bütün beşer üzerine ruhumu dökeceğim, oğullarınız da kızlarınız da peygamberlik edecekler, ihtiyarlarınız rüyalar görecekler. O günlerde köleler üzerine de, cariyeler üzerine de ruhumu dökeceğim.» (9)

2) «Ve Yeruşalim'de ordular Rabbinin aramak ve Rabbin lûtfunu dilemek için, birçok kavmler ve kuvvetli milletler gelecekler. Orduların Rabbi şöyle diyor: O günlerde milletlerin her çeşit dillerinden on kişi bir Yahudinin eteğine yapışacaklar ve sizinle gidelim, çünkü Allah'ın sizinle beraber olduğunu işittik, diyerek yapışacaklar.» (10)

3) «Milletler de senin salâhını ve bütün krallar senin izzetini görecekler ve Rabbin ağzı ile tayin edilecek yeni bir adla çağrılacaksınız. Rabbin elinde güzellik tacı ve Allah'ın elinde

krallık çelengi olacaksınız.» (11)

4) «Şeriatımı onların içlerine koyacak, yürekleri üzerine onu yazacağım ve ben onlara Allah olacağım ve onlar bana kavm olacaklar ve herkes kendi kavmine Rabbi bilin diye öğretmeyecekler, çünkü küçüğünden büyüğüne kadar onların hepsi beni bilecekler, Rab diyor.» (11 a)

5) «Çünkü yaratacağım gökler ve yer karşında nasıl duracaksa, zürriyetinizle adınız da öyle duracak, Rab diyor... Bütün beşer önümde tapınmak için gelecek.» (13)

6) «Ve bütün kavmleri örtün örtünün yüzünü, bütün milletler üzerine çekilmiş perdeyi bu dağda (Sion'da) yok edecek...»

«Ve o gün vaki olacak ki, büyük boru çalınacak ve bütün Asur diyarında helâk olmak üzere olanlar ve Mısır diyarında olan sürgünler gelecekler ve mukaddes dağda Yeruşalim'de, Rabbe tapınacaklar.» (14)

C — Yahudi cihan hâkimiyeti devresinde hayal edilen sulh ve insanlığın hali;

1) «Fakat son günlerde vaki olacak ki, dağların başında Rab evinin dağı pekiştirilecek ve tepelerden yukarı yükselecek ve kavmler ona akacaklar. Ve çok milletler gidecekler ve diyecekler: Gelin Rabbin dağına, Yakub'un Allah'ının evine çıkalım, kendi yollarını bize öğretecek ve onun yollarından yürüyeceğiz. Çünkü şeriat Sion'dan çıkacak ve Rabbin sözü Yeruşalim'den çıkacak ve çok kavmler arasında hükmedecek ve uzakta olan kuvvetli milletler hakkında karar verecek ve kılıçlarını bağcı bıçakları ve mızraklarını saban demirleri yapacaklar, millet millete karşı kılıç kaldırmayacak ve artık cengi öğrenmeyecekler.» (15)

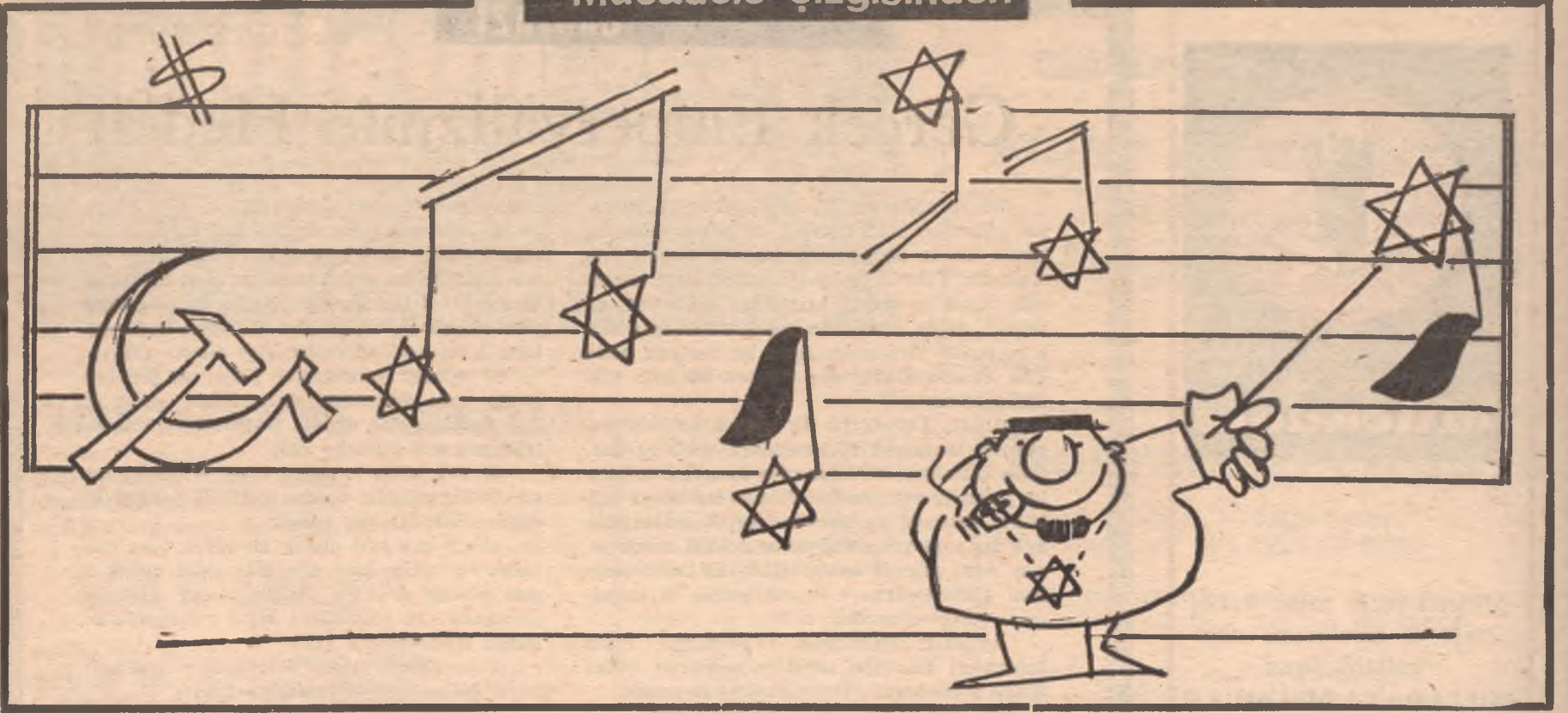
2) «Bütün milletleri ve dilleri bir araya toplayacağım. Vakit geliyor ve gelip benim izzetimi görecekler.» (16)

3) «Ve son günlerde vaki olacak ki, ...Şeriat Sion'dan çıkacak ve Rabbin sözü Yeruşalim'den çıkacak ve milletler arasında hükmedecek ve çok kavmler hakkında karar verecek ve kılıçlarını saban demirleri ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar, millet millete karşı kılıç kaldırmayacak ve artık cengi öğrenmeyecekler.»

«Ve kurt, kuzu ile beraber oturacak ve kaplan oğlakla beraber yatacak ve buzağı ve genç aslan ve besili sığır bir arada oturacak ve onları bir küçük çocuk güdecek ve inekle ayı otlayacak, onların yavruları beraber yatacak.»

«Ve aslan sığır gibi saman yiyecek. Ve emziktekl çocuk kara yılanın deliği üzerinde oynayacak ve süttten kesilmiş çocuk elini engerek kovuşu üzerine koyacak.» (17)

- (1) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 61, Cümle: 10.
- (2) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 61, Cümle: 12.
- (3) Tevrat, Hezekiel Kitabı, Bab: 34, Cümle: 23.
- (4) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 6, Cümle: 13 ve Bab: 46, Cümle: 13.
- (5) Tevrat, II. Samuel Kitabı, Bab: 22, Cümle: 44.
- (6) Tevrat, Tekvin Kitabı, Bab: 13, Cümle: 15 ve Bab: 15, Cümle: 18.
- (7) Tevrat, Tekvin Kitabı, Bab: 28, Cümle: 14 ve Bab: 48, Cümle: 3.
- (8) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 61, Cümle: 10.
- (9) Tevrat, Yoel Kitabı, Bab: 2, Cümle: 28.
- (10) Tevrat, Zekerya Kitabı, Bab: 8, Cümle: 22.
- (11) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 62, Cümle: 2.
- (11 a —) Tevrat: Yeremya Kitabı, Bab: 31, Cümle: 33.
- (12) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 60, Cümle: 22.
- (13) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 25, Cümle: 7 ve Bab: 27, Cümle: 13.
- (Bu ikinci cümledeki; «Mısır» ve «Asur» kavimlerini sembol olarak anlayıp, cümlelerin hükmünü bütün kavimlere teşmil edebiliriz.)
- (15) Tevrat, Mika Kitabı, Bab: 4, Cümle: 1 ilâ 4.
- (16) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 66, Cümle: 18.
- (17) Tevrat, İşaya Kitabı, Bab: 2, Cümle: 3 ilâ 8.

İktidarın En Büyük Dayanağı Millet Olmalıdır

Milletimizin istikbâli bakımından heyecan ve endişeyle geçirdiğimiz son hafta içerisinde de olaylar yine süratle gelişti. Adıyaman'ın köylerine kır gerillacılığı oynamaya giden ve içinde Sinan Cemgil, Alp-

aslan Özdoğan ve Kadir Manga gibi hızlı komünistlerin de bulunduğu 6 kişilik bir eşkiya çetesi, Mehmetçiğin kahredici kurşunlarını tadarırken, İstanbul'da' yine aynı tezgâhların imali 2 komünist cani, Mal-

Türkiye'de Komünist Stratejisi ve Üniversite Hadiseleri

YILMAZ KARAOĞLU

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı Başkanı

MÜCADELE BİRLİĞİ İSTANBUL SANCAĞI

İSTANBUL - 1968

—1968 yılında boykot ve işgallerin yeni başladığı devirde milliyetçiler bu hadiselerin nereye gideceğini haber vermişlerdi. Lâkin, politikacılarımızın 5 metre ilerisini görmekten aciz ferasetleri (!) bugünkü kötü durumu hazırlamıştır. Kışe; 1968 yılında Mücadele Birliği tarafından yayınlanan broşürün kapağını gösteriyor.

tepe'de 14 yaşındaki masum bir yavruyu rehine olarak tutuyor ve gırtlığına kadar gömüldükleri bataklıktan kurtulmaya çalışıyorlardı.

Bulgaristan'a kaçmak isteyen usta çekirge Cihan Alptekin ve yanındaki son zıplayışında kendisini Tekirdağlı millet evlâtlarının kucağında buluyor ve yaptıkları zorbalıkların ve ihanetlerin hesabını vermek üzere İstanbul'a gönderiliyor.

Komünistlerin «baba» diye andıkları mücessel komünist Hikmet Kıvılcımlı yanındakilerle beraber Kıbrıs'a kaçıyor ve oradan başka bir devlete siyasi mülteci olarak geçmek istiyordu.

Bizce önemli bir hadise olarak İstanbul Emniyet Müdürü milliyetçi düşmanı mason Muzaffer Çağlar, yardımcılarıyla birlikte görevlerinde ihmalkârlık gösterdiği gerekçeyle görevinden uzaklaştırılıyordu.

Bütün bu hadiseler olurken, senelerden beri tahkir edilen, hor görülen ve her vesileyle çamurlanan millet güvenlik kuvvetlerine yardımcı oluyor, komünist canilerin yakalanması hususunda canla başla çalışıyordu. Gözü dönmüş serserilerin kurşunlarına bile aldırış etmeksizin peşlerinden koşuyor ve yakalayıp; «Alın beslediğiniz bu itleri, ne hayrınız varsa görün» diye onlara alkış dağıtan şakşakçılara teslim etmek istiyordu. Ama ordu ve emniyet kuvvetleri halkı kiralık ajanların kızıl kurşunlarına muhatap etmek istemiyor, hadiseleri sabırla çözmeye çalışıyorlardı.

Hadiseler bu istikamette bir seyrir takip ederken gayrı millî basın tam bir ikiyüzlülük ve sahtekârlık örneği veriyor, dün «devrimci gençler», «ilerici gençlik» diye manşete çıkararak övdükleri kızıl köpeklerle şimdi «Yeter artık, yeter», «Canilerden biri öldü» gibi samimiyetten uzak ifadelerle hadiseleri naklediyordu. Komünizm şakşakçıları! Eğer haysiyetten eser kaldı ise, canilerle beraber siz de utanın. Yazdıklarınızla beraber yerin dibine batın.

HADİSELER POLİTİKACILARIN YANLIŞINI YÜZÜNE VURUYOR

Yukarıda misal kabilinden zikredilen hadiseler bir taraftan iki yüzü mesele istismarcılarının sahtekârlığını ortaya koyarken, diğer taraftan bir kısım politikacıların ve hariciyemizin hadiseleri değerlendirmedeki teşhis hatalarını ve ileri görüşlülüklerine ölçü olacak yanlışları su yüzüne çıkarıyordu.

Zihinlerimizi biraz yokladığımız zaman, hariciye teşkilâtımızın bir zamanlar milleti ve mahkemeleri yanıltan bilgilerle hadiselerin peşinden gittiği görülecektir. Hadise sudur:

El — Fetih'de eğitim görmüş 11 komünist, Diyarbakır'da Tıp Fakültesini ve daha birçok resmi daireyi havaya uçurmak üzere iken silâh ve patlayıcı maddelerle birlikte yakalanmış ve Adliye'ye sevkedilmiştir. Yapılan sorgu sırasında mahkemece El — Fetih'in durumu hakkında bilgiye lüzum hasıl olmuş ve durum Dışişleri Bakanlığından sorulmuştur.

Dışişleri Bakanlığından gönderilen yazıda, El — Fetih teşkilâtının komünist olmadığı, İsrail'ileri Filistin'den çıkarmak için mücadele eden millî (!) bir teşkilât olduğu belirtilmiştir. Ve yapılan bu duruşmada gelen yazının da tesiriyle 11 gerillacı tahliye edilmiştir.

Şimdi ise hemen herkes, başta devlet ricali de olmak üzere, bu teşkilâtın komünist olduğu hususunda tereddütleri yoktur. Acaba El — Fetih bu hadiseden sonra mı komünizmden vazgeçmiş ve millî olmuştur? Yoksa bizimkiler tavşan yamaca geçtikten sonra uyanan cinsinden midir? Durumun mukayasesini ve kıymet hükmünü okuyucuya bırakıyoruz.

Birkaç haftadan beri milletçe şahıd olduğumuz hadiseler, Başbakan Erim'in de teşhislerinde eksik olduğunu isbatlamıştır.

Başbakan, 1968 komünist talebe hareketlerinden sonra Strazburg'da Avrupa İstişari Asamblesi önünde yaptığı bir konuşmada, Belçika Parlamentosu üyelerinden birinin Avrupa'da gençlik hareketlerini tak-

Mücadele Birliği Hakkındaki Kapatma Kararı Temyiz Edildi

Konya Basın Toplu Asliye Ceza Mahkemesi 31. 5 1971 tarihli duruşmasında Avukat Mehmet Altınsoy ve Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erışen'in savunmalarını dinledikten sonra Necmeddin Erışen, Mevlüd Baltacı ve dava konusu bildiriyi neşreden o zamanki Yeni Konya Gazetesi sorumlu Müdürü Mecit Sarıkaya'yı tecil talebelerini reddederek altışar ay hapse ve 100 er lira para cezasına çarpmış, Mücadele Birliği'nin de Sancaklarıyla birlikte kapatılmasına karar vermiştir. Mücadele Birliği yetkilileri kararın temyiz edileceğini bildirmişlerdir.

Öte yandan eski Konya Savcısı, namı diğer militan savcı Doğan Öz, Elazığ'a tayin olmuş bulunmasına rağmen son bir haftadan beri Mücadele Birliği'ni kapatılmasındaki faydaları (!) anlatmak ve bu hususta netice almak üzere çalışmalarında bulunduğu dikkati çekmiştir. Kapatma kararını alınca, bu neticeden emin olduğunu ve böyle olması lâzım geldiğini belirterek sevincini açıklamıştır. Konya'dan İnebolu'ya tayin edilen fakat oraya gitmeyerek Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsüne kaydolarak bir müddet Ankara'da kalan bu gayretli savcı yardımcısı; ODTÜ'deki komünist üs yıkılınca açıkta kalmış ve bazı ağababalarının da yardımıyla olsa gerek, kendisinin hem teşhis edilmemesi, hem de eşinin ırk esasına dayanan ideolojik temayüllerine uygun bir faaliyet ortamı olması bakımından Elazığ'a tayin olmuştur. Yıllardır, fevkalade zarureti olmasına rağmen yer değiştiremeyen savcılarımızın bulunduğu nazarı itibara alınırsa Doğan Öz'ün bu yıldırım tayininin şüpheler doğuracağı meydandadır. Bunu da zamanla öğreneceğiz. Şimdi aşağıya Mücadele Birliği'nin kapatılmasına karar verilen fakat temyiz edilecek olan mahkemedeki Müdafî ve Maznunların savunmalarını takdim edelim:

«31/V/1971 tarihli, Mücadele Birliği'nin kapatılmasıyla ilgili mahkemede Mehmet Altınsoy'un müdafaasıdır.»

Sayın hakimier, bu dava muhterem mahkemenizce karara bağlanmıştır. Karar sadedinde biz de müdafaamızı yapmıştık. Bir usûl hatâsından tekrar muhterem mahkemenize gelmiş bulunuyoruz. Davanın seyri bakımından yeni bu muamele yapılmıştır. Binaenaleyh eski müdafaamıza bu yönden ekleyecek bir şeyimiz yoktur.

Muhterem mahkemenin sarınları dışında, davamıza ilgili olan pek çok hadise cereyan etmiştir. Memleketimizdeki siyasi, sosyal ve ekonomik gelişmeler, davamızın konusu olan müvekkillerimin, suç vasfı olarak bildirilen yazının muhtevasını değerlendirmek bakımından yeni manâlar kazandırmıştır. Müsaadenizle bu hususa kısaca temas etmek isterim. Bideyet müdafaamızda hülâsaten şunu arz etmiştik. Müvekkillerim, memlekette, memleketin bekasına ve top- rağın bütünlüğüne taarruz eden bir sol cereyanın geliştiğini, vaktinden evvel müşahade ettiler ve bunların müşevviklerini teşhir ettiler. Bu bakımdan kendilerine bir suç izafe edilmesi değil bilâkis mükâfatlandırılması lâzım gelirdi demistik. O günden, bugüne cereyan eden hadiseler, müdafaamızda ne kadar isabet ettiğimizi göstermek bakımından ibret vericidir. Müvekkillerimin, suç konusu olan yazıda itham ettikleri teşhis ve teşhir ettikleri bazı müesseseler vardır. Bunlardan bilhassa T.Ö.S ve o- günkü adıyla Sosyalist Fikir Kulüp- ler, bugünkü adıyla Dev — Genç...

Müvekkillerim, bunların memle- kette bir komünist, hattâ anarşist bir hareket geliştirdiklerini, memleketin bütünlüğünü, tehlikeye düşürdükleri- ni, milletin bekasına kast ettiklerini, bugün şehir gerillası halinde çalış- tıklarını, büyük ekseriyetli Müslü- man olan Türk Milletinin çok itibar ettiği ve kendisini mukaddes tanıdı- ğı müesseselere taarruz etmek sure- tiyle, halk üzerinde tedhiş yaratmak istediklerini isbat etmişlerdi. Bugün hadiseler göstermiştir ki, isminden

bahsedilen siyasi teşekküller, şu anda kanun dışı ilân edilmiş ve kapa- tılmıştır. Ayrıca bu müesseseleri idare eden kişiler, bugün peşlerinde güvenlik kuvvetlerinin takip ettiği, devlet radyosundan alenen ilân edi- len, şehir eşkiyası olarak vasıflan- dırılmıştır. Şu anda dahi bu şehir eşkiyasından ikisi, 14 yaşında bir ço- cuğu kendilerine siper etmek sureti- le, mezbûhane davranışlarının son çıkıntılarını göstermektedir. 4 tara- fı 24 saatten beri emniyet kuvvet- lerince sarılmış, bir şehir eşkiyası beklenmektedir. Müvekkillerim, bun- ları erken teşhis etmişler, erken ha- ber vermişlerdir. Kanaatımızca büt- ün kabahatları, bu feraseti göster- mis olmalarıdır. Memleketin bekası- nı tehlikeye düşüren, vatanın bütün- lüğüne kasdeden insanları teşhir et- mek sadedinde, şayet bir suç işlemiş- terse, bunun da suç vasfının olup ol- madığına, bu yönden değerlendiril- mesi lâzım geldiğine evvelki müda- faalarımızda temas etmiştik. Bu şe- kitte olanları ihbar etmiş oluyorlar. Kendilerinin mükâfatlandırılması lâ- zım gelir» demistik... Şimdi radyolar haber veriyorlar, devletin resmî mer- cileri, resmen bu şehir eşkiyasını, bu kızıl anarşistleri ihbar edenlere devlet kesesinden mükâfat vermek- tedir. Müdafaamızın haklı olduğu, kanaatımızca ortaya çıkmaktadır. Müvekkillerimizin bütün kabahatları, kanaatımızca, memleketlerini fazla sevmiş olmak, vatanlarına düşkün ol- maktan ibarettir. Bunun ise bir suç teşkil ettiğini hiçbir zaman kabul et- miyoruz. Her ne kadar müvekkilleri- me bu hareketleri yaparken, «dini, politikaya alet ettikleri» yolunda bir isnatta bulunuluyorsa da, bu, bilir- kişl raporuna istinaden ortaya kon- muş bir kanaattır. Zaman zaman muhterem mahkemeye bilirkişl hak- kındaki kanaatlarımızı söylemiştik. Bu tip davalarda müstamel bilirkişl olarak kullanılan kişilerin, esasen müvekkillerimin temsil ettiği zihniye- tin karşı zihniyeti aşırı sol temayül- lü insanlar olduğunu defaatla belirt- miştik. Şimdi hadise, bu yönden de bizi haklı çıkardı. Bu tip davalarda tipik bir bilirkişl olarak gösterilen

bih eder mahiyetteki bir raporunu tenkid etmiş ve üniversite gençli- ğinin dâvalarına karşı anlayış gös- terilmesini istemiştir. Yani Başba- kan, 1968 işgal ve boykot hareket- lerini normal talebe hareketleri o- larak mütalâa etmiştir.

Nihat Erim şimdi söyledikleri- le ters düşen o konuşmasını şöyle telif etmektedir: «O konuşma 1968 yılında yapılmış bir konuşmadır. Bütün dünyada olduğu gibi, Türki- ye'de de 1968 yılında başlayan gençlik hareketleri şimdiki mahi- yette değildi. Sonradan bu şimdiki mahiyete sokulmuştur. Başlangıç- taki gençlik hareketleri, en başta, hakikaten üniversitelerin reform problemleriyle ilgiliydi.»

Ancak, o günün hadiseleriyle ya- kinen ilgilenenler ve komünizm hakkında az çok bilgi sahibi olan- lar iyi bilirler ki, 1968 hadiseleri hiçbir zaman üniversiteyle ilgili problemlerin halini esas almıyor- du. Duvarlara yazılan «Kahrolsun Amerikan emperyalizmi» yazıları, bildirilerinde, «Yaşasın dünya halk- larının savaşı» gibi ifadeler Başba- kanın söylediği mahiyette sözler değildi. Üniversite meseleleri, tale- benin sokağa dökülmesi ve kitlele- rin komünist strateji istikametinde ıstısmarından ibaretti. Mücadele Bir- liği hadiseler içinde durumun va- hametini hemen farketmiş ve me- sulleri uyarmak için «Türkiye'de Komünist Strateji ve Üniversite Hadiseleri» adlı bir broşür neşre- tişti. Hadiseler o günden bugüne yazılanları hiçbir zaman tektip et- mediği gibi, yanılanlar da hep po- litikacılar olmuştur. İlerisi için ay- nı teşhis hatalarına veya eksiklik- lerine düşülmemesini temenni ede- riz.

Fakat politikacıların bu zafiyet- leri bir türlü giderilememektedir. Yine meseleler bir aşırı sağ ve aşırı sol edebiyatıyla gargaraya geti- rilmektedir.

Türkiye'de bir aşırı sol vardır, yani komünizm tehlikesi vardır. Bu açık. Bir de bunun yanında rey av- cılığı, hesap endişesi v.s.'lerle din istismarcılığı yapanlar da vardır. Ama milliyetçiyim ve sağcıyım di- yen ve bu milletin hayat kavgasını yürütenleri aynı potada mütalâa etmek bu milletin hakiki sahipleri- ne bûthandır. Esas unutulan bir di- ğeri daha var ki, o da Masonluk. Komünizmi localarında yetiştiren himaye eden ve sonra da so- kağa salıveren masonluk. Mesulle- rin bu husustaki kanaatlerin mil- let nerakla beklemektedir. Bu iha- ne! vuvasının hadiselerdeki rolü nedir? Karanlık duvarların arkasın- da ne dolaplar çevirirler? Bunlar da zannederiz ki calibi dikkat me- selelerdir.

VARIN EN BÜYÜK DAYANAĞI MİLLET OLMALIDIR

Bir devletin gücü, elinde bulun- durduğu Silâhlı Kuvvetler, kasasın- daki nakit miktarıyla ilgili değildir. Bir devletin yegâne kuvvet kaynağı millettir veya millet olmalıdır. Di- ğer bütün müesseselerin kıymeti milletle olan bağı derecesidir.

Bir devlet temsil etmekte oldu- ğu milletle bağlarını kuvvetlendiri- miş ve sıklaştırmış ise, icraatı mil- letinin arzuları istikametinde ise güçlü ve kuvvetli bir devlet olma- nın menbaini bulmuş demektir. Böyle bir devletin üstesinden ge- lemeveceği hiçbir zorluk, aşamaya-

cağı hiçbir engel yoktur. Yeter ki millet icraatın müsbet olduğu inan- cına varsın.

Son hadiseler münasebetiyle hal- kımızın Sıkıyönetim idarelerine gösterdiği kolaylık, komünizmin tasfiyesi için hayatlarını feda eder- cesine yapılan insanüstü gayret sa- dece bu itimad duygusunun ordu- suna olan güveninin en son ifade- sidir. Komünist canilerin yakalan- masında milletimizin neden canla başla çalıştığı iyice anlaşılmalı ve Anayasa değişikliğinin söz konusu olduğu şu günlerde halkın bu yön- deki arzuları iyi değerlendirilmeli- dir. Geçmişin millet — devlet ayı- rımı ortadan kaldırılmalı, devletle millet karşı karşıya iki realite de- ğil, biri diğerinin içinden çıkmış, ona hizmetle meşruiyetini muhafaza edecek bir organizasyon olduğu ke- sin olarak anlaşılmalıdır. Türkiye' nin her tarafından Sıkıyönetim Ko- mutanlığına gönderilen tebrikler, telgraflar, canilerin kısa zamanda yakalanıp adalete teslim edilmesi için gösterilen çözüm yolları mil- letin bazı şeyleri arzuladığını, bun- ların bir an evvel gerçekleştirilmesini umduğunu açığa vurmaktadır. Hü- kûmet tarafından gerçekleştirilecek her reform, yapılacak her tayin, nakil ve azil işlemi bu arzuların ye- rine getirilmesi tarzında olduğu takdirden Kartal — Maltepe'de kuv- vetlenen bu bağ, koparılması im- kânsız birer halat haline gelecek tir. Komünizmi tasfiye tedbirleri böyle bir mazhariyete ulaşmıştır. Ancak yapılan tevkiflerle veya sa- dece arananlarla bu işin sonunun geldiğine inanmak safdillik olur. Zira birkısım komünistler, faaliyet- lerin idare edicisi durumunda olan- lar, Komünist Partisi'nin adam ka- cırma bürosu tarafından yurt dı- şına çıkarılmıştır. Ve bunlar faali- yetlerini yurt dışından sürdürecekl- erdir. Kıbrıs'a kaçar. Hikmet Kı- vılcımlı ve arkadaşları ve sınır bö- gelerinde yakalanan komünistler kolay pabuç bırakmak niyetinde ol- madıklarını göstermektedirler.

Yine devlet kademesinde mevki işgal eden bir kısım komünistler vardır. Onları himaye eden yine devlet memurları vardır. Onlarla işbirliği yapan ve durumu önceden haber veren emniyet mensupları, vazifesinde bu sebeple ihmalkârlık gösteren emniyet müdür ve yar- dımcıları vardır.

Görülüyor ki, komünizmin yeşer- mesinde değişik kaynaklardan ge- len sular müessir olmuş ve bu su- lar bugün cemiyetimiz bir bataklık haline getirmiştir. Bu bataklığın zikredilen kaynaklarıyla beraber kurutulması şarttır. O takdirde an- laşılacaktır ki, hükûmetin en başta yapacağı reformların ve reorgani- zasyonun başında devletin yenilen- mesi zerecektir. Diğer reformlar ancak bu yenileme ve millileşme hareketinden sonra istenilen hedef- lere ulaşabilir. arzulanan şeyler gerçekleştirilebilir. İstanbul Emniyet Müdürü'nün vazifeden alınması bu bakımdan memnuniyet vericidir.

Millî arzuları gerçekleştirecek her tedbiri milletin her ne pahası- na olursa olsun destekleyeceğine, yaşatacağına ve koruyacağına hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır. Mil- let bu iddiayı ispatlamıştır. Geriye iddianın mevzuu olan işlerin hükû- metçe gerçekleştirilmesi kalmakta- dır. Bütün milletle beraber olacak- ları ümitte bekliyoruz.

Çetin Özek, gerçi hakkında adalet son sözünü söylememiştir, ama şimdi maznundur ve aşırı sol propaganda yapmakla, şehir gerillalarıyla beraber olmakla itham edilmektedir. Hakkında bu kadar şaibe bulunan insanların bilirkşi olarak verdikleri mütaleaya muhterem mahkemenin itibar etmeyeceği kanaatındayız. Bu bakımdan da bu felsefenin sahibi olan kişilerin mütaleasıyla, müvekkillerimin «dini, politikaya alet ettiği istikametinde» cezalandırmanın mümkün olmayacağı kanaatındayız. Herşeye rağmen müvekkillerim, muhterem mahkemece bir mahkûmiyet kararı da olabilirler. Kanaatımca bu mahkûmiyet kararının müvekkillerime bir nakise değil, şeref getirmesi lâzım gelir. Tıpkı eşkiyayı kovalarken, bir taraftan kurşunla ölen polisler, bir taraftan da eşkiyayı vuran polisler var. İzmir'de basılmış olan eşkiya İbrahim'i öldüren polisin elbette ki hakkında adam öldürme suçundan bir takibat yapılabilir. Fakat memleketin bütünlüğüne kasdeden bir insanın kendi canına kasdettiği bir anda meşru müdafaa halinde vurmuş olmak elbette ki ceza hukukunun genel prensibi yönünden muhakeme edecek mahkemece de nazar-ı itibara alınacaktır. Müvekkillerim de belki, aşırı vatanseverane hislerinin saikiyle bu kızıl faaliyette bulunanları teşhir eder ve halka bunu bildirirken, belli kanunların hudutlarını taşmış olabilirler. Ancak bunların bir meşru müdafaa halinde bulunmalarının kabul edilmesinin de zaruret olduğu kanaatındayız. Herşeye rağmen müvekkillerim, bir meşru müdafaanın dışında da bir suç işlemiş olabilirler. Bu takdirde de şu andaki hadiselerle hüviyetlerini, cibilliyetlerini ortaya koyan insanların bu vatanperverler üzerinde yaptığı ağır tahrikin de nazar-ı itibare alınmasında fayda mülhaza ederiz. Muhterem mahkemenin bu hususun da nazarlarından kaçmayacağına kanaat getiriyoruz. Bütün bu arzettiğim sebeplerle, müvekkillerimin beraat edeceğine inanıyor ve iman ediyoruz. Herşeye rağmen müdafaamız istikametinde olmayacak muhterem mahkemenin kararına da elbette ki hümetkârız. Ancak şu kadarını ilân etmek isteriz ki, memleketini seven insanlar, memleket bir badireye düştüğü zaman, bazı ahvalde mahkûm olmayı, hattâ tehlikenin her şeklini de göze almak mecburiyetindedirler. Aksi halde uğrunda ölmesini bilmeyen insanlar için bir vatan mevzu bahis değildir. Namevcuttur.

NECMEDDİN ERİŞEN'İN MÜDAFAASI

Sayın Yargıçlar,

Takriben bir senelik bir aradan sonra yeniden huzurunuzdayız. Millet namına hüküm vermek gibi ağır ve fakat şerefli bir vazifenin ifası sırasında, Türk Milletinin var olma mücadelesinde mütevazı bir hizmeti olduğuna inandığımız Birliğimiz ve nâciz şahıslarımız da muhakemenin mevzuu oldu. Bu dünyanın ötesinde bir ebedî âlemin var olduğuna inanabilenler veya vicdan muhasebesini ihmal etmeyenler için hakikaten zor bir muhakeme... Vicdanen rahat olabilmemiz ve en büyük hâkim huzurunda da beraat etmemiz temennî ederiz.

Dâvanın hukukî izahını 28.11.1969 tarihli detaylı dilekçemizde arz etmiştik. Bu yönüyle müdafaamızı avukatımıza bırakıyoruz.

Ancak dâva konusu bildirinin ka-

nun dışı olayları ögmek değil; Kayseri hâdiseleri vesile yapılarak bir kısım basın organları ve Türk milletinin düşmanları tarafından, milletin tarih, ahlâk, din ve kültürüne, hülâsa hayat temeline karşı girişilmiş çirkin ithamlara, müessir bir cevap olmak maksadıyla yazıldığını, bu itibarla suç işlemek kastının bulunmadığını, tekrar tekrar belirtmek isteriz. Aynı şekilde, muhtelif olaylarda tarafımızdan meşru telâkki edilen husus sadece milletin inanç, tarih ve kültürüne samimî bağlılığıdır. Yoksa kanun dışı olayları meşru telâkki etmek ve ögmek makûl sayılamaz. Böyle bir temayülden mümkün olduğu kadar uzak kaldığımızı belirtelim.

Takdir edersiniz ki, kanunî veya gayri kanunî hareketlerde saikler aslî olabileceği gibi iğrenç de olabilir. Biz bu tefrikin nazarı itibare alınmasını beklerdik. Şahsî kanaatimizce milletimiz dâva dolayısıyla adı geçen hadiselerdeki hâkim saikler ve ruhî temayüller itibariyle gericilik gibi çirkin sıfatlarla tavsif edilemez. Ve edilmemelidir de... Ancak, kanunlarımızda bir olayda kitlelerdeki ruhî temayülleri, olayların gayri kanunîliğini ögme hareketini sarıh olarak belirtecek bir ifade kullanmayarak, mücerret bir hareketi meşru bulmanın suç kabul edileceği hükmü kesin ise bize dlyecek bir şey kalmıyor demektir.

Dâvanın özünü böylece belirttikten sonra, dâvamızla ilgili olarak gerek iddianamede, gerekse gerekçeli kararınızda temas edilen hususları açıklığa kavuşturmaya çalışarak, tarihe geçecek olan şu dâvada üzerimize düşeni yapmaya gayret edelim. Belki de aşağıda açıklayacağımız hususlar bir tekrar mahiyetinde olacaktır. Ancak faydalı bir tekrardır kanaatindeyiz.

Sayın savcının iddianamesinden ve mahkemenizin Yargıtayca bozulan kararından bu yana bir seneden fazla bir zaman geçti. Bir senelik zaman dilimi, arzu edilirse pek çok gölgelenmiş hakikatin üzerinde müphemiyet bulutunu dağıtmaya yetecek kadar uzundur.

İddianamede hafifletici sebeplerin münakaşası bölümünde ve mahkeme kararında hükme mesnet olacak düşünceler meyanında, bizim ulu orta bir kısım teşekküllere komünistlik ve millet düşmanlığı izafe ettiğimiz belirtilmekte idi. Bu teşekküller ise hatırlanacağı üzere TİP, TÖS, FKF (Şimdiki adı Dev — Genç) ve DİSK'ten ibaret idi. Karardan önceki müdafaamızda bu hususu kısaca izah etmiştik. Aradan geçen bir sene içinde, kanlı ihanetler, devrimcilik, ilericilik gibi maskeler altında hareket eden teşekküllerin gerçekten komünizmin âletî halinde bulunduğu hakikati artık sokaktaki adam tarafından bile bilinir hale gelmiştir.

Mahkemenizin hakkımızdaki hükmüne tesir ettiği ölçüde bu husustaki kanaatlerimizin tashihine gidilmesi, ahlâkî bir vecibe olduğu kadar, kanunî bir mecburiyettir, kanaatindeyiz. Bu mecburiyete mahkemenizin de uyacağını umarız. Komünizmle itham ettiğimiz TİP, TÖS, DİSK ve o zaman FKF isimli Dev — Genç yöneticilerinin, yurdumuzun bugünkü anarşi ortamının mes'ulü olarak tevkif edilmiş bulunmaları karşısında ithamlarımızın haklı temellere dayandığı hususunun mahkemenize kabul edileceği inancındayız.

Dün bizi üzen husus şu idi: TİP, TÖS, DİSK ve Dev — Genç gibi teşekküllerin yurt ve millet için çalışan ve sözde komünizme düşman teşekküller olduğu yolundaki, ancak şahsî kanaat çerçevesinde kalması gerekli mütalâaların, Türk milleti adına yargı yetkisini kullanan bir mahkemenin resmî ve hukukî mütalâası haline gelmesi... Bu hükmün belirttiği temayülün bize bahsettiği kanun yollarına müracaat hakkımız mahfuz kalmak kaydıyla üzüntülerimizi beyan etmeyi bir borç bildik.

Gerçekten TİP, DİSK, TÖS ve Dev — Genç gibi kuruluşların yurt ve millet için çalışan teşekküller olarak tavsifinin mahkemenin geçen seneki gerekçeli hükmünde yer alması teessürü muciptir. Bu durumun mahkemenin tarafsızlığı gibi yüksek bir prensibe gölge düşürücü bir mahiyet taşıması ve bu hükmünde imzası bulunan sayın mahkeme başkanı nı red talebimizin usulsüz olarak reddedilmesi takdir edersiniz ki hazindir.

Bu gün hiç olmazsa 16 Haziran 1970 isyan hareketinin tertipçisi, tahrikçisi ve plâncıyıcısı olarak kabulde kimsenin tereddüt göstermediği TİP, TÖS, DİSK ve Dev — Genç'ten başkası değildir. Ülkemizde ancak Türk Ordusunun demokratik uyarısı ve çalışmaları ile önlenebilen kızıl ihtilâl bu teşekküllerden başkasının eseri değildir. Bugün bir ki-

sım kuruluşların memlekete ve millete ne gibi alçakça tecavüzlerde bulundukları kesin olarak anlam kazanmıştır. Nasıl daha önceki suçlamalarımızın akıl, hikmet ve basirete dayandığı, bu sözlerin yazılışından çok kısa bir zaman sonra hadiselerin şaşmaz isbatı ile ortaya çıkmışsa, Birliğiimizin ve faaliyetlerimizin de hiçbir irticai iz taşımayıp, aksine kelimenin gerçek manasında millî olduğunu da tarih gösterecektir.

Halkı uyarma vazifesinde, kaşarlanmış din istismarcıları ile, namı din ve millet düşmanlarından bizi ayıran kesin ölçü ise, halkın ızdırabını yüreğimizde yaşayarak, halka vatan ve millet müdafaasının mukaddes bir vazife olduğu ruhunu aşılabilmemizdir.

İddianamede ve kararda bizl suçlayan ve ancak şahsî kanaat hudutları içinde kalması gerekli eleştirmeler olmasaydı böyle bir apolojiye lüzum kalmayacaktı.

Netice olarak vereceğiniz kararın vicdanlarınızı hiç bir zaman incitmeyecek şekilde olmasını ve hükmünüzün millet için hayırlı olmasını saygılarımızla dileriz.

31. 5. 1971

NECMEDDİN ERİŞEN

Mücadele Birliği

Genel Başkanı

KATİN KATLİAMI

Birkaç hafta önce bir yazısını yayınladığımız Macar Hürriyet Savaşı Muhariplerinden Prof. Şovalye İmre Tath'un yeni bir yazısını sizlere takdim edeceğiz. Katyn Ormanlarında katledilerek çukurlara dokdurulan 25.000 subayın acı akıbetini anlatıyor. Ve yazısının sonunu «Kardeş Türk Milleti! Allah sizinle ve Bizimle beraber olsun» diye bitiriyor. Yazı mazlum milletlerdeki hürriyet aşkını hala ölmediğinin ve ilelebette ölmeyeceğini açık bir ifadesidir:

KATYN (KATİN)'İN GÖLGESİNDE

(Bu makale «Washington Observer News Letter» adlı onbeş günlük derginin 15 Aralık 1970 tarihinde yayınlanan 110'ncu sayısının 3'üncü sayfasından alınmıştır.)

Katyn'ın hatırası Birleşik Amerika'nın sovyet taraftarı resmi şahsi yetlerini kendi gölgeleri gibi devamlı takip eden bir kâbustur.

Stalin'in enselerine birer kurşun sıkılarak öldürttüğü 25.000 Polonyalı subayın toplu olarak gömüldüğü Polonya Topraklarındaki yerin adı KATYN'dır.

KATYN ÇUKURU (KATİN KATLİAMI)

Yazan: Prof. Şovalye İmre TOTH Macar Askerî Akademisi sabık profesörü. Halen 1956 Macar Hürriyet Savaşı Muharipleri Dünya Komitesi Ebedî Onursal Başkanı bulunmaktadı. II'nci Dünya Savaşında Panslavist — Sovyetizme karşı 4 yıl süreyle cephe savaşmış, harp sonunda Macar — Sovyet komünist mahkemesi tarafından müebbet hapse mahkûm edilerek Sibirya ölüm kamplarında Kırım ve Türkistan Türkleri ile birlikte yıllarca kurşun madenlerinde çok ağır şartlar altında mecburî çalışmaya tabi tutulmuştur.

TÜRK MİLLETİ!

Sovyet kızıl kaatiller ordusunun 1940 yılında Katyn'de Polonyalıları yaptıklarını unutmamalısın!

General Sikorski tarafından çağırılan tarafsız mütehassıslar nezaretinde 29 Mart 1943 tarihinde çukurların açılmasına başlanmış ve 1 Haziran'da yedi tane toplu gömme çukuru açılmış 2815 subayın hüviyeti kesinlikle tesbit edilmiştir.

12 devlete mensup doktorların teşkil ettiği Milletlerarası bir Tıp Komisyonu Katyn'de çalışmıştır:

Profesör Speelers (Belçika), Profesör Dr. Markow (Bulgaristan), Dr. Tramsen (Danimarka), Prof. Dr. Saxen (Finlandiya), Prof. Dr. Palmieri (İtalyan), Prof. Dr. Miloslavich (Hırvatistan), Profesör Dr. de Burlet (Hollanda), Prof. Dr. Hajek (Çekoslovakya), Dr. Birkle (Romanya), Prof. Dr. Naville (İsviçre), Prof. Dr. Subik (Slovakya) ve Profesör Dr. Orşoş (Macaristan).

NÜRNBERG'DE YALANCI POKROWSKİ

Nürnberg mahkemelerinden önce ve duruşmalar esnasında bütün suçlular azamî derecede güvenlik altında bulunduruluyordu. Buna rağmen, harp esirlerine karşı işlenen korkunç cinayetlerin her vesileyle ortaya çıkması bir türlü önlenemiyordu. Bu durum küstah mahkeme heyetini çok müşkül durumlara düşürmekteydi. Sovyet Savcısı Pokrowski, 14 Şubat 1946'da Milletlerarası Askerî Mahkeme huzurunda şu iddiada bulunuyordu: «İddianame göstermektedir ki, bu çok önemli harp cinayetinden, (Devamı 13'te)

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

İNÖNÜ'YE SOR, TOKER'DEN
DİNLE!

Hatırlanacağı gibi bundan aylarca önce, bay İnönü'ye bir açık mektup yazarak, gerçekleri tahrif etmemesi gerektiğini bildirmiştik. Ve aşırı sağ ve aşırı sol gibi müphem lâflarla gerçekleri tahrif etmemesini istemiştik. Ve demistik ki, Türkiye'de iki cephe, iki güç vardır. Bu iki cephe devletimizi Mason, Ratarıyen ve Lioncu biraderlerle gaspetmeğe uğraşan, komünizmi bir kızıl ihtiyat ordusu olarak himaye eden, telkin ve haberleşme vasıtaları üzerinde gizli bir hakimiyet kuran beynelmül Yahudiliğin millet düşmanları cephesi ile, her devrin mazumu, mahkuru Müslüman - Türk Milletinin milli cephesinden ibarettir. Her kuvvet ve her ferd, düşüncesi ve davranışı ile bu iki cepheden birine aittir.

Millet düşmanlarının en kudurganca taarruzlarının furtunalar kopardığı, oğünlerin Türkiye'sinde, aşırı sol adıyla isimlendirdikleri komünistler, Türk Ordusuna Faşist Ordu diye hakaretler yağdırır ve kanlı bir ihtilâl hazırlarken, milli ve dinî varlıklarını korumak, son bağımsız, Türk varlığı devletimizi zorlamak için kahpe kurşunlara göğüslerini siper edenleri, aşırı sağcılar ismi altında; millet, devlet ve din düşmanları ve vatan hainleri ile bir gösterme gayretlerinin çirkinliğine işaret ettik. Ve eğer aşırılıktan kasıt metod ise, bay İnönü'nün uzun siyasi hayatında, antidemokratik davranışların, gazete baskınlarının, parti kapatmalarının, kanlı sokak hareketlerinin, juncacılık numaralarının, gizli ihtilâl teşkilatları himayeciliğinin birbirinden garip ve acı silsilesinden başka hiçbir şey bulamazsınız, dedik. Gerçekten dünyaya hiçbir demokratik ülkesinde, sadece Millî Devrim Ordusu gibi, bir komitacılık lekesini taşıyan adam, siyasi hayatına kendi eliyle son vermedi, demokrasiye bağlılığın bir icabı bilirdi.

Eğer aşırılık ölçüsü, bu düzen telâkkisi ise, ortanın solu denilen hareketi komünizmden ayıran çizginin ne olduğunu kesin olarak açıklamak gerekirdi. Ne eski sekreter Ecevit, ne de sosyalist olduğunu açıklayan İnönü, kendilerini komünist doktrinden ayıran müsbet çizginin ne olduğunu açıklamak zahmetini duymayacaklardı. Ecevit, «Atatürk ve Devrimcilik» adlı kitabında Kastro, Che Guevara, Mao gibi kızıkları başka ülkelerin devrimcileri olarak takdim ederken, ortanın soluna doktrin yönünden komünizmden ayıran şeyin ne olduğunu bir türlü belirtmemişti.

Ve aksine, Lozan arefesinde Hilâfetçi, 1937'den itibaren kendisini gölgelediğini inandığı Mustafa Kemal'in hasmı, 1938'den itibaren Atatürk'ün devlet dairelerindeki resimleri, ve Türk paralarındaki fotoğrafları yerine kendi resmini asmaya teşebbüs edecek cüreti bulan ve gördüğü reaksiyon karşısında tornistan eden, 1938 - 46'nın gerçek müstebidi, 1950

lerden sonrasının hürriyet havarisi (!) ve inkılâpların bekçisi (!), demokrasinin hamisi (!) bay İnönü bu hususta sarıh hiçbir şey söylememiştir. Ve cevap bay Toker'den gelmiştir. Şimdi bay Toker'in yazılarına bir göz atalım.

BAY TOKER NE DİYOR?

Ancak, hemen hatırlatalım ki, Bay Toker'in yazılarında düzeltilmesine çalışılacak hususlar, dergimiz ve hareketimizle ilgili çirkin tahrifler ve bu tahriflere dayanak olan mütalâalardır. Yazılarımızın birinci bölümü iftiraların cevaplandırılması ve tahriflerin gösterilmesine ayrılmıştır. Sağda ve solda vuruşanlar tefrikasının dayandığı iftira dokusunu deşmek, elbette Metin Toker'in fikir yapısını ele almayı da icap ettirmektedir. Ancak Metin Toker, bizim tesbit edebildiğimiz kadariyle, bizatihi bir fikrin adamı olarak ele alınmaz. Olsa olsa, başlığı «Türkiye'yi Kızıl İhtilâl eşiğine getirmede mesuliyet taşıyanlar» adlı ve mümkün olduğu nisbette objektif kalabilen bir incelemenin İnönü'den ayrılması mümkün olmayan bir bölümünü teşkil edebilir. İtiraf etmeliyiz ki, bay Toker'in yazıları, bizi CHP'nin 1960'dan itibaren, Türkiye'yi bu kanlı atmosfere itmekteki tarihi mesuliyetinin ne olduğunu, belgeleriyle açıklayacak bir incelemenin lüzumlu olduğu kanaatine sevk etmiştir. Ve bay Toker merak ederse, CHP'nin ve kendisinin bu kanlı sonda, mesuliyet payının ne olduğunu öğrenebilecektir. Eğer fayda verirse.

İDDİA EDİYORUZ

Bay Toker'in iyice anlaması için tekrar ediyoruz. Bay İnönü ve partisi, 1960'da kredisi hayli yüksek talebe hareketlerine sızan ve CHP'ye bağlı gençlik teşkilatlarına, meselâ o günlerin TMTF'ne, kıpkızıl komünistlerin girmesine; Kıbrıs hadisesini bahane ederek, doğan milli kızılığın komünist şarhlarla C.H.P. gençlik kollarına pro - komünist bir hareketin yuvalanmasına, iktidardan düştükten sonra, milli menfaatleri çiğneyerek, Türkiye'de dengesiz bir Amerikan aleyhtarı hareketin gelişmesine, 1960'larda Türkiye'nin ideal müttefiki Amerika'dır dediği halde, Kıbrıs meselesinde aczi tebeyyün edince, hiçbir devlet adamına yakışmayacak şekilde «Üçüncü bir dünya kurulur ve Türkiye orada yerini bulur» gibi milli hiçbir endişe taşımayan taşkın sözleri söylemekle iktifa etmeyerek, petrol, bağımsızlık, sömürü edebiyatı ortaya atan, milli menfaatleri soğukkanlılıkla teemmül etmek yerine, en hayati meseleleri sokak çığırkanlığı seviyesine düşürerek, komünist hareketlere bol bol vesile veren, sayın İnönü değil midir?

İnönü iktidardan düştükten sonra, FKF'nin, YÖN'cülerin ve bütün komünistlerin fırsatı ganimet bilerek giriştikleri sokak tahrikleri karşısında, en ufak bir takbih sesi çıkarmış mıdır? Atatürk'ün Bursa nutkunu bahane ederek, polislerle çarpışan, içlerinde pek çok komünist bulunan

kızılçıklara en ufak bir ihtarda bulunmuş mudur? Ne gezer. Yıkma hedef aldıkları AP iktidarına karşı kim varsa, sadece bay İnönü'ye sadakat gösterisinde bulunmak şartıyla, hepsi CHP'nin himaye kanadını arkasında hissetmemiş midir?

AP'yi yıkmak ve her şeyden önce, radikal bir gençlik hareketinin İnönü etrafında ayrılmaz bir blok teşkil ettiğini göstermek için, o günlerde herşey mübahtı. İşte İnönü'nün bu hesabı, TİP'in kuruluşu ve seçimlerde 15. sandalye kazanabilmesi ve aydınlar CHP'den kopuyor feryadı üzerine biraz değişti. Ancak ortanın solu sloganı ve İnönü'nün sosyalist olduğunun ilân edilmesi, komünizme eskisinden az ehemmiyetli olmayan manevî bir himaye ve garanti temin ediyordu. Bu durum, 1968 sonlarına kadar devam eder. Süleyman Demirel - İnönü kenetlenmesi artık yeni bir dönemin başlangıcıdır.

İşte bu zaman dilimi içinde komünistlerin, CHP gençlik teşkilatlarında ve T.M.T.F.'de yuvalanmasına imkân tanıyan sadece İnönü olmuştur.

Ve bugün kızıldığını ifade ettiğiniz

anti - Amerikan hareketleri komünistlerin istismarına müsait hale getiren de bay İnönü olmuştur.

TARİH VE MİLLET SİZİ

MAHKÛM ETMİŞTİR

Şimdi bay Toker, anti - Amerikan hareketlerin komünizmin ayırd edici özelliği olduğunu söyleyebilir. Senelerce önce alkışladığı hareketi bugün kötülemek, insanı mesuliyetten kurtarmaz bay Toker! Bunu aşağıda göreceğiz.

Anti - Amerikan hareketleri başlatmak bir günahsa, bundan daha korkunç bir mesuliyetsizlik te vardır. Bugün Toker'in hoşlanmadığı, sömürü, emperyalizm ve bağımsızlık edebiyatı, sadece bay İnönü'nün yüksek himayeleriyle filizlendi. Bugün komünistlerin işlediği bağımsızlık, Sovyet dostluğu ve emperyalizm edebiyatı, bay İnönü'nün düşüşünden hemen sonra TMTF ve CHP gençlik kollarının giriştikleri mitingler ve gösterilerle başlamıştır. Yerlere yazılan sloganlar, pek sevdiğiniz Yön'

ün yazıları ve CHP'nin bütün neşir organlarının çıktıkları hep aynı nakaratla doludur.

Ve bugün kıldığınızı feda ettiğiniz Dev - Genç, daha önceki adıyla FKF nerede yuvalanmıştı biliyor musunuz? CHP bağışlarının toplandığı TMTF'de. TMTF mahkeme kararı ile el değiştirmeye mecbur kalınca da, FKF kuruldu. İşte böyle bay Toker! CHP'nin yüksek himayelerinde TMTF'de yuvalanan komünistler, sonra bu ocak kapanınca FKF'yi kuruverdiler. İsterseniz bugün yargılanan militanlardan bazılarını ve onların bağlı bulunduğu adamlara bakınız, bir kısmı çok önceki yıllarda CHP sempatisini, yahut isterseniz CHP militanı idiler.

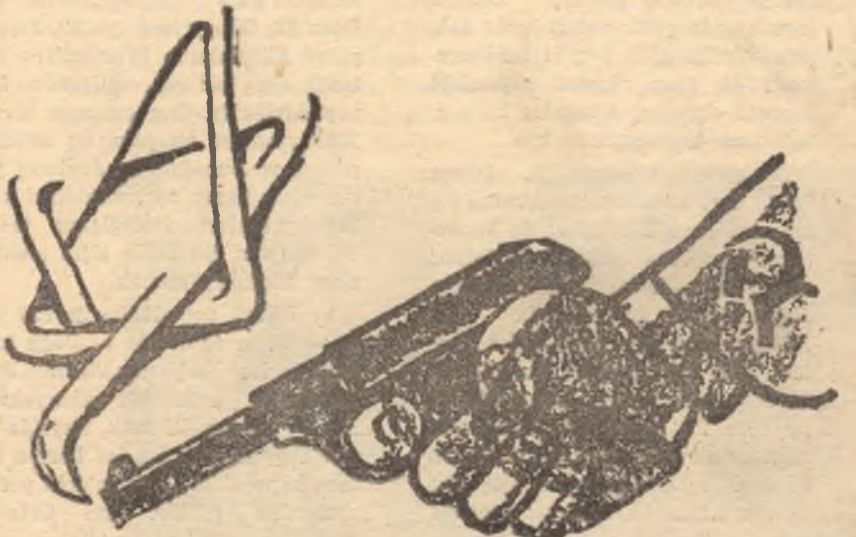
Ayrıca, bugün banka soyan, adam kaçıran ve en iğrenç cinayetleri irtikâb edenler, cürretlerini nereden ahyoriardı, bilir misiniz? Elbette bilirsiniz. Boykot gibi demokratik hareketleri; sopalı, molotoflu, bıçaklı ve tabancalı üçbuçuk itin işgalî ile bir gören bay İnönü'nün icazetinden ve misli görülmemiş bir mesuliyetsizlik içinde yuvarlanan bay Demirel'in tutumundan. İşte bu icazetten sonradır ki, mahkemeler taşlandığı halde, normal işleyemez ve emniyet kuvvetleri iş göremez hale geldi.

İşte, bu çok kısa suçlamanın gereğine uygun olarak, bay İnönü'nün, bay Demirel'in ve bay İnönü'nün bütün vebalini savunduğunuza göre, siz, tarih ve millet huzurundaki mesuliyetiniz tevil göstermeyecek kadar açıktır. Ve bu mesuliyet yuvarlak lâflarla geçirilemez.

Şimdi bay Toker, bu sarıh suçlamayı Türk halkının ve tarihin hakemliğine müracaat suretiyle neticeye varduralım. Yazılarımızda biri aşırı solun, yani komünizmin ikiz kardeşi olarak göstermek gibi, iğrenç bir bühtanda bulunuyorsunuz. Biz, bu bühtanı vesikalarıyla cerh edeceğiz. Ve sizin komünizmin palazlanmasında ve bugünkü haline gelmesinde, büyük bir mesuliyet payı taşıdığınızı iddia ediyor ve suçluyoruz.

Ve suçlamaların havada kalmaması için her namuslu adamın kabu edeceği şeye davet ediyoruz. Münakaşa edilecek delilleri en ince teferuatına kadar incelemek ve asgari vasıta eşitliğini temin etmek üzere, cevaplarınıza sahifelerimiz açıktır. Acaba siz, Türkiye'den ziyade Tel Aviv'e dönük gazetenizde aynı şartları taahhüt edebilir misiniz?

Bu haftalık bu kadar. Gelecek haftaya yazdıklarınız, yazmadıklarınız, yazamayacaklarınız ve tahrifleriniz üzerinde konuşacağız.

— Hava kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur.

HAVA KUVVETLERİNİN KISA TARİHÇESİ

30 yıl savaşlarını müteakip Avrupa'da orduların esasını teşkil eden süvari birliklerinin önemini kaybettiği görüldü. Piyade kuvvetleri gittikçe önem kazanıyordu. Nihayet İsveç Kralı II. Gustaf'ın kurduğu yeni ordu sistemi, diğer Avrupa devletlerince de benimsendi. O zamana kadar Avrupa'da kurulan ordular devamlı olmadığı gibi, para ile tutulmuş askerlerden mürekkep-ti.

XVIII. Yüzyılda cereyan eden savaşlar, ordu içinde devamlı vazife görecektir subayları ortaya çıkarttı. Top'un önem kazanması yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Ve nihayet Dünya harpleri kısa fasilalarla ordu düzenlerinde ani ve büyük çapta gelişmelere vesile oldu. Artık süvari geride kalmış, piyade tali hale gelmiş, göklerde tepkili uçaklar ve güdümlü füzeler dolaşır olmuştu.

Alman güdümlü füzeleri Londra semalarında uçmadan evvel keşif uçaklarının Almanya'dan kaçırdığı güdümlü füzelerin fotoğraflarını istihbarat dairelerinde inceleyen İngiliz ilim adamları, bu garip cisimleri birer meteoroloji balonuna benzetmişlerdi. Ancak birkaç hafta sonra füzelerin korkunç sür'atle Londra semalarında görünmeleri halkı dehşete verdiği gibi, İngiliz istihbaratında da uzun sürecek şaşkınlığa müncer olmuştu. Almanlar hava akınlarına başlamışlardı bile...

Böylelikle bilhassa II. Dünya Harbi kara ve deniz harekâtının yanıbaşına hava harekâtını da koydu. ruyor ve bütün dünya devletleri hava kuvvetlerini güçlendirmeye doğru sür'atle kayıyorlardı.

Memleketimizde havacılığın tarihini 1911 yılları çizer. Bu yıllarda ilk hava subaylarımız Avrupa'da bir yıl süre ile havacılık eğitimi görmüş. Ertesi sene de mahdut miktar da uçak satın alınmıştır. İşte geçtiğimiz hafta 60. kuruluş yıldönümünü kutladığımız Hava Kuvvetlerimiz böyle kurulmuştu.

Bu 60 yıl zarfında elbette Hava

Kuvvetlerimizde büyük gelişmeler ve ilerlemeler kaydedilmiştir. Ancak 20. Yüzyılda ve stratejik önemi çok büyük olan topraklarımızın korunmasında şimdiki gücümüzle iktifa etmek mümkün müdür? Onu araştıracağız.

NEDEN ORTA — DOĞU VE TÜRKİYE :

İki büyük güçten birisi olan Sovyetlerin anti - komünist komşuları TÜRKİYE, FİNLANDİYA, PAKİSTAN, İRAN ve AFGANİSTANDIR. Dikkat edilecek olursa, bu dört ülkenin de askeri kuvveti cılız mahiyet arz etmektedir.

Çarlık Rusyasının sıcak denizlere kayma hasreti, Bolşevik Rusyasında hiç değişmemiştir. Bunun muhtelif sebepleri vardır. Bir kere, geniş Rusya arazisi bir açık denize açılmak mecburiyetindedir. Bu deniz Akdeniz'dir. Akdeniz Avrupa'yla bağlantı kurar. Afrika'ya geçişi sağlar. Bu yüzden gerek Amerika, gerekse Rusya, İngiltere ve Fransa'nın gözleri hep Akdeniz üzerinde gezinip durmuştur. Sebebi:

a) 1940 yılında Batı'nın altın istihsalının % 38'i Güney Afrika'ya aitti. 1940'tan bu yana % 78'e fırlamıştır. 1964 yılında Güney Afrika'da 1025 milyon dolar değerinde altın çıkarılırken, Kanada'da 131, Amerika'da 51, Avustralya'da 34, Gana 32, Güney Rodezya 20, Japonya ve Filipinlerde 15'er milyon dolarlık altın istihsal ediliyordu. Güney Afrika'da altın çıkarma işlemi 1929 yılından bu yana üç misline çıkmış ve buradaki madenlerin yarım asıra kadar zenginliklerini kaybetmeyecekleri jeologlarca tesbit olunmuştur. Şu halde altın menbaı olan Afrika'ya sızmak.

b) Dünya petrolünün % 70'i Orta — Doğu ve Yakın — Doğu kaynaklarından sağlanmaktadır. Batı Avrupa'da kullanılan akaryakıtın her üç tondan iki tonu, Asya'da lâzım olan akaryakıtın ise hemen hemen hepsi Orta — Doğu'daki petrol kuyulardan çekilir. Yani Orta — Doğu bir petrol rezervidir.

c) Boğazlar dünyanın en önemli mevkii olduğu gibi, Sovyetlerin

boynuna geçirilmiş bir ilmik durumundadır. Zira kuvvetle müdafaa edilen Boğazlar, Sovyetleri geniş arazilerinde hapsedmeye yeter. Bu sebeptendir ki, son senelerde Akdeniz'deki Sovyet Filosu, 6. Filoya meydan okuyacak kapasiteye çıkarılmıştır.

Ekonomik, siyasi ve askeri mülahazalar sebebiyle Orta — Doğu ve Türkiye, dünya stratejisinin kalbi durumundadır. Bilhassa son yıllarda bu husus daha bariz şekilde kendini hissettirmektedir.

ORTA — DOĞU HARBİNDE HAVA KUVVETLERİ

Hasletlerini kısaca yukarıda arz ettiğimiz Orta — Doğu'da 1967 yılında cereyan eden Arap — İsrail harbi hava kuvvetleri yönünden incelenmeğe değer enteresan neticeler bırakmıştır.

Barış harbin başka vasıtalarla devamı olduğuna göre, jeopolitiğimiz icabı müttefik kuvvetlerin askeri doktrinini bildiğimiz kadar, inançlarının, jeopolitiğinin bize asırlardır düşman yaptığı Sovyetlerin, askeri doktrinini de en ince teferruatına kadar bilmek mecburiyetindeyiz.

Siyasi coğrafyanın dikkatle tetkiki sıcak harplerin devam ettiği bölgeler haricinde de, her an sıcak harp kokusu olduğunu gösterir. Üstelik zamanımızda vukubulacak harp, tahminlerin aksine kısa süreli, ancak tahrip gücü, süresi ile ters orantılı olacak şekilde korkunç olacaktır. Dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun, âni olarak meydana gelecek bir harpte şüphesiz gerek taarruz ve gerekse taarruzu havada karşılamakta en büyük rolü hava kuvvetleri oynayacaktır. Hava kuvvetlerinin kısa ve kesin netice almasına misal olarak yakın tarihimizde cereyan eden ve «6 Gün Savaşı» olarak bilinen Arap — İsrail harbi gösterilebilir. Hava kuvvetlerinin düşmana öldürücü darbeyi âni ve çok kısa zamanda nasıl vurduğunu ortaya koyan bu harbin pratik neticeleri, bilhassa memleketimizi yakinen alâkadar etmektedir. Bu sebeple önemle tetkik edilmelidir.

İsrail istihbaratının mükemmel çalışması neticesinde Arap Hava Kuvvetlerine ait bütün bilgiler harpten birkaç gün önce ele geçirilmişti. 1967 Pazartesi günü saat 7.45 te bütün uçakları ile seferber olan İsrail Hava Kuvvetleri, Mısır'ın 10 hava alanından 9'unu aynı saniyeler içinde tahrip etmiştir. Pistlerde duran 350 muharebe uçağının 300'ü tamamen, daha yerde iken zararsız hale sokulmuştur. Sislerle kaplı olduğu için Fayit hava alanı, 3-4 dakika sonra bombalanabilmiştir. İsrail'in bu hava taarruzundan sadece, o sıralarda tesadüfen eğitim uçuşu yapan 4 tayyaresi kurtulmuş, onlarda inişe geçmek için pist arama gafletine kapılarak İsrail tayyarelerine yem olmuşlardır. Esasen 6 Gün Savaşı diye adlandırılan harp, 3 saat içinde hava kuvvetleri sayesinde İsrail'in kesin başarısıyla sonuçlanmıştır. Felâketi hazırlayan sebeplerin başında:

1 — Arap pilotlarının Rus uzmanlarının komutası altında yetiştirilmeleri. Aynı hâdise I. dünya

harbinde orduları müttefikler diye Almanlar tarafından idare edilen Osmanlı İmparatorluğunun başına gelmişti. Bir harbi sevk ve idare edecek liderler mutlak o millettten olmak, o milletin ideallerine bağlanmak mecburiyetindedirler.

2 — Birleşik Arap Cumhuriyeti lider kadrosu bütün ümidini Sovyet yardımına bağlamıştı. İdeolojik farklılıklar gösteren ittifakların devamlı olamayacağı nazara alınmamıştır. Nitekim Kıbrıs buhranı sırasında jetlerimize gerekli yüksek oktanlı benzinin Amerika tarafından verilmiyeceği tehdidi savrulmuştur.

3 — Mısır hava kuvvetlerine ait 23 radarın 17'si tamamen, 4'ü kısmen zararsız hale getirilmiştir. Bilhassa Süveyş kanalı boyundaki son model Sovyet yapısı radar'ın hiç bir tahribe meydan verilmeden İsrail Hava Kuvvetlerince sökülüp götürülmesi ayrıca düşünülecek bir konudur. Bu radarı Sovyet askerleri koruyordu. Bir ordu harp ederken, cephe gerisinden endişe etmemelidir.

4 — Hava akınları sırasında Mısır pilotlarının ikamet ettiği lojmanların, piste uzak mesafede oluşu 100 pilotun tagyareye koşan ken vurulmasına yol açmıştır. Demekki ağır cüssesine rağmen Mısır Hava Kuvvetleri, teknik yönden iyi organize edilmemişti.

JEOPOLİTİĞİMİZ VE HAVA KUVVETLERİ

Sovyetler Birliği ile en uzun sınırı olan ve komünistleşmemiş tek ülke durumundayız. Son yıllarda devamlı kıvılcım saçan Orta — Doğu buhranı III. bir dünya harbinin Akdenizde olacağı intibarını kuvvetlendiriyor. İstanbul ve Çanakkale Boğazlarının stratejik ehemmiyetleri bilindiğine göre jeopolitiğimiz icabı, her an kendimizi patlayacak bir dünya harbinin tam ortasında bulabiliriz. Muhtemel bir Sovyet taarruzunu daha havada iken bertaraf şart olduğuna göre, Hava Kuvvetlerimizin çok mükemmel araçlarla teçhizi gerekir. Bu şart var mıdır? Türk Hava Kuvvetlerinin yakın komşularımızın kuvvet durumları ile ufak bir mukayesesi yapılsa; hiç te iç açıcı olmıyan neticeler elde edilir. Meselâ Hava Kuvvetlerimizde 310 muharebe uçağına mukabil İsrail'in 330 tayyaresi vardır, Yunanistan'ın muharebe uçakları sayısı 200, Sovyetlerin ise uzun menzilli ağır bombardıman uçağı sayısı 640, orta menzilli uçak sayısı da 1000 kadardır. A.B.D. de ise 1756 karadan havalanan 900 tane de donanma ile havalanan uzun menzilli bombardıman uçağı vardır. Bu rakamlar sarahatle gösteriyor ki; Türk Hava Kuvvetlerinin gücü İsrail'e bile yetişememektedir. Her ne kadar Yunanistan'dan üstünlük arz ediyorsa da; Yunan deniz kuvvetlerinin modern üstünlüğü bu açığı kapatmaktadır.

MİLLÎ HAVACILIK SANAYİİNİN KURULMASI HAYATİDİR

Yalnız askeri sahada değil, sivil hayattada havacılığın özel önemi vardır. İnsan ve eşya naklinde rekabet kabul etmediği gibi, zirai ilâçlama, tabii âfetlere uğramış bölgelere yardımlarda da havacılık kendine has özellikler taşır.

ANAYİİNİ KURALIM

Şimdiye kadar Hava Kuvvetleri-mize gerekli olan askeri uçaklar yüksek faizli kredi ve sadaka mahiyetini arz eden yardımlarla elde ediliyorlardı. En iptidai bir uçağın fiatı (C 54 gibi) 4 milyon T.L. sını aştığına göre, her yıl ödediğimiz milyonlarca lira ile bütçe ağır darbeler altında sarsılmakta ve döviz kaybına sebep olmaktadır.

UÇAK SANAYİİNİN KURULMASI HALİNDE MENFAATLERİMİZ

Memleketimizde Havacılık sanayinin kurulması yolunda ilk ciddi adım, 1940 yılında Hava Kurumu tarafından atılmıştır. Ankara'da bir uçak fabrikası kurulmuş, bunu yine Ankara'da bir motor fabrikası izlemiştir. Daha sonraları yine Ankara'da olmak üzere bir hava tüneli inşa olunmuştur. Ne yazık ki Ankara'da kurulan uçak fabrikası amacına pek az hizmet edebilmiş diğer ikisi ise ya projeleri tādil edilmek veya terk edilmek suretiyle çalışamaz halde bırakılmıştır. Ancak bu ilk denemelerdeki başarısızlıklar istikbal için bir kıstas teşkil etmez.

Eskişehir'de kurulan jet motoru revizyon tesislerinin mahdutta olsa faydaları müşahade edilmektedir. İyi bir uçak sanayinin kurulması halinde aşağıdaki sahalarda boşluklar doldurulabilecektir.

- a — Hava Kuvvetlerine lāzım olacak keşif nakliye ve bombardıman uçaklarının imālī.
- b — Türk Hava Yollarına yolcu taşımakta gerekli olan uçakların imālī (ki hālen dışarıdan kiralanın uçaklara yüksek fiatlar ödenmektedir.)
- c — Ziraī ilāçlama ve diğer gayelerle kullanılacak uçakların yapımı.

Bir uçak sanayinin kurulması halinde milyarlarca dövizin yurt dışına gitmesi önlenebileceği gibi, yeni açılan ve büyük işçi kitlesi gerektiren bu tesisler sayesinde Türkiye'de işsizlik problemi asgari seviyeye indirilmiş olacaktır.

Bir yıl içinde hurdaya çıkma oranı nazara alındığına göre Türkiye'de uçak talebi, eğitim uçaklarında % 8-12, ziraī mücadele uçaklarında % 20-25, yıllık talep tek motorlu uçaklar için 140-160, çift motorlu tipler için 45-60 civarındadır.

Şayet Türkiye'de bir uçak sanayinin kurulması gerçekleştirilirse; yukarıda verilen talep miktarı İran, Pakistan ve diğer dost devletlerin ihtiyaçları gözönüne alınarak tek motorlu uçaklar için 400 çift motorlu uçaklar için ise 160'a çıkacağı sanılmaktadır. Bu talep miktarları Türkiye'de uçak sanayinin kurulması için kâfi talep değerleridir.

HAVA KUVVETLERİNİ GÜÇLENDİRME VAKFINA KATILMALIYIZ

Türkiye'nin arz ettiği jeopolitiği müttefiklerimiz zor anlarımızda bize karşı takındıkları tavırları çok iyi etüd eden Hava Kuvvetlerimiz Türkiye'de millî uçak sanayinin kurulması için 1 Haziran 1970 tarihinde bir kampanya açmışlardı. «Türk Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı» adını taşıyan bu kampanyaya çeşitli yardımların, bağışların yapıldığı sevinçle müşahade edilmektedir. Ancak takdir edilirse, uçak sanayi gibi bir dalın kurulması çok büyük para gerektirmektedir. Bu meblağın temininde yegâne destek; İstiklāl Harbinin akıl almaz fedakārlığını yapan milletimizdir. Milletimiz madem topyekün bir harbe hazırlanmak mecburiyetindedir, şu halde hava kuvvetlerini en modern vasıtalarla teçhiz edecektir.

Sayın Hava Kuvvetleri Komutanımızın devamlı olarak söylediği gibi; bize Vietnam'da kullanılmış hurda uçaklar satılmaktadır. Ebedi düşmanlıklar olmadığı gibi, ebedi dostluklar da yoktur. Her ittifakın kendine mahsus şartları vardır. Bu şartlar ortadan kalktığına veya müttefik ülkenin siyasi düşüncesine aykırı bulunduğu takdirde, dostluklarda çözülür. Politikalar şu an uzlaşmış olabilir. Zaruri olarak çeşitli paktlarda yer alabiliriz. Ancak idealler kesinlikle uzlaşmaz.

Bütün ümidini Sovyet askeri yardımına bağlamış, pilotlarını Rus uzmanlarının emrinde güya eğitmiş Arapların, Orta — Doğu harbinde bütün harp güçlerini kaybettikleri görülmüştür. Onda, sonra tekrar Kremlin'e avuç açılmış ve yardım dilenilmiştir. Şu tarihin en eski zamanlarından beri süregelen bir gerçektir; müttefikler birbirlerine yardımı menfaatleri esasına dayatırlar. Sovyetler, Mısır'a askeri uçak ve malzeme verirken Orta — Doğu'ya sızmağa çalışırlar.

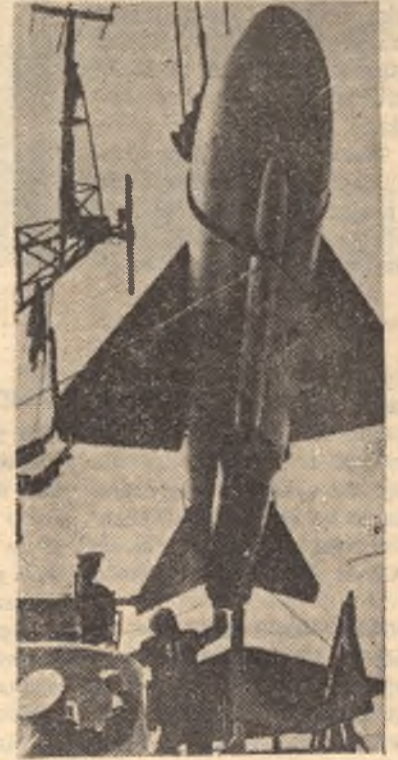
Türkiye, münasebet kurduğu ülkeler bakımından çok önemli bir mevkededir. Sayısı bir hayli fazla olan Arap ülkeleri ile ticaretimiz geliştirilebilirse; kurulacak uçak sanayinin talep artışı süratlenecektir.

Yurt dışından dönen işçilerimiz de endüstri kollarında çalıştıktan sonra, uçak sanayine rahatlıkla intibak edebileceklerdir.

Son yıllarda müttefiklerin yardım tahsisatlarında azaltma yaptıkları bilinmektedir. Akdeniz'e açılmış Sovyetlerin burnu dibinde bulunan topraklarımızın korunmasında en büyük desteğimiz olan Hava Kuvvetlerimiz şimdiye kadar kendisine gerekli bütün malzemeleri, verilen krediler ile sağlamak ta idi. Tahsisatların azaltılması bir

zi çözülmesi gereken bu büyük problemle karşı karşıya getirmiştir. Yāni millî havacılık sanayinin kurulması zaruridir.

Vukubulacak bir harpte 2-3 dakika içinde perişan olmamamız için Hava Kuvvetleri Komutanımızın sözlerini hafızalarımızda perçinlemeliyiz. Orta — Doğu'da Arapların uğradığı felâkette en büyük āmilli, İsrail Hava Kuvvetleri tāyin etmiştir. Daha 4 yıl gibi kısa bir süre önce patlayan harp hava kuvvetlerinin önemini gözler önüne sermiştir. Bütün bir millet olarak Hava Kuvvetlerimize Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfına yardıma koşmalıyız. Bu tarihi ve millî bir vazifedir.

— Sovyet Rusya'nın Mısır'a verdiği söylenen uçaklardan birisi.

Yunanistan Yeni Oyunlar Peşinde

Büyük ihmallerin ve vurdum duymazlığın eseri olarak bir çıbanbaşı haline getirilen yavru vatan Kıbrıs'taki son hadiseler ve diplomatik temaslar gerçekten çok vahim bir manzara arz etmektedir. Kararsız ve plānsız politikaların eseri olarak Kıbrıs, bugün yeniden ciddi çıkmazların içerisinde.

1968'denberi devam eden Denктаş-Klerides görüşmelerinin hiçbir müsbet sonuç kazandırmayışı yanında, Kıbrıs'ta şartlar gittikçe aleyhimize gelişmektedir.

Geçen günlerde Magosa'daki Türk bölgesinde yaptıkları bir ziyaretten dönmekte olan Kıbrıs Türk Yönetim Kurulu üyelerinin yolu kesilerek rum polisleri tarafından alçakça dövülmüşlerdir. Makarios Hükümeti ise, bu hadise üzerinde durmaya bile lüzum görmemiştir. Son zamanlarda Kap'ın tahrirleriyle cemaatler arasında hava daha da gerginleştirilmekte ve yeniden büyük hadiseler imkân hazırlanmaktadır. Makarios AKEL ve diğer komünist teşekküllerin arzusuyla, Rusya'ya resmî bir ziyaret yapmıştır. Bu ziyaret Kıbrıs'taki bütün komünistleri memnun ederken, Kıbrıs'ın yeni hadi-

selerin kucağına itecektir.

Fakat bu seyahat, Yunan Hükümetini hiç memnun etmemiş, bilakis büyük bir endişe içerisinde yeni bir Kıbrıs politikasına ve tedbirlere zorlamıştır. Bu sebeple Yunan Başbakanı Papadopoulos, Nihat Erim'e dostluk ve başarı mesajı göndermiş ve bir gazetenin adına röportaj yapan mahut Metin Toker'e «Aramızdaki düşmanlıkları unutalım. Tam bir dostluk havası içerisinde aramızdaki ihtilāl konularını birer birer halledelim.» tarzında beyanat vermiştir. Böylece bugünlerde Lizbon'da yapılan Osman Olcay ile Palamas'ta görüşmelerine müsait bir ortam hazırlamaya çalışmıştır.

KIBRIS KOMÜNİZMİN KUCAĞINA MI İTİLİYOR?

Komünist AKEL Partisinin «Bütün üslerden arınmış, gerçekten tam bağımsız Kıbrıs» hedefi altında yürütülen faaliyetleri Kıbrıs'ta komünizmi tezgāhlamaktadır. Birleşmiş Milletler Barış Kuvvetlerinin he men tasfiyesi yönündeki faaliyetler, bizzat Makarios tarafından desteklenmektedir. Böylece Kıbrıs'lı kardeşlerimizle yeniden büyük katliam plānları hazırlanmaktadır. AKEL'in

faaliyetlerine «Kıbrıs Türk Ulusal Öğrenci Federasyonu» ve «Kıbrıs Türk Öğrenciler Birliği» gibi AKEL'in ajanlığını yapan teşekküller de katılmaktadır. Bu teşekküllerin 1970 Kasımında yayınladıkları bildiride «Gerek Türk, gerek Yunan hükümeti Kabrıs'taki Türk ve Yunanlıları adada Türk ve Yunan topluluklarının çok yanlış yönde şartlandırdılar. Biz adada Türk ve Yunan topluluklarını barış içerisinde bir arada yaşamaları nı istiyoruz.» denmektedir. Kendileri

nın Türk olduklarını iddia eden bu soysuz AKEL ajanlarının iğrenç ifadeleri yanında, bir Rum AKEL yetkilisi Enosis'ten hiçbir zaman taviz verilmeyeceğini şöyle belirtiyor:

«Yıllardır kilisenin tekelinde bulunan ve Yunanlıların şiddetli his ve heyecanı olan ENOSİS'i istimal ve istismar etmeyen bir siyasi parti hiçbir zaman Kıbrıs'ta başarı sağlamaz.»

Görülüyor ki AKEL, komünizmin politikası hilāfına da olsa, Enosis'ten hiçbir zaman taviz vermemektedir. Cani papaz Makariosta Enosis'in öncülüğünü yapmakta ve bilhassa genç kuşakları intikam duygula-

— Yunan Politikası ile Makarios'un hedefleri sadece şekil ve ifade itibarıyla ayrıdır. Hedef daima aynıdır.

ıyla birlikte şuurlandırmaktadır. Son zamanlarda genç yaştaki çocuklardan bile çeteler teşekkül ettirilerek, her an Türk kesimine baskınlar için hazırlanmaktadır.

MAKARIOS MOSKOVA'DA

Moskova'da Podgorni ve Kosigin tarafından karşılanan Makarios: «Sovyetlerin şimdiye kadar, en müşkül anlarımızda desteklediğini söylemek mübalağa olmayacaktır. Rusya ile temamızımız devamlı olacaktır.» demiştir. Lefkoşa'dan gelen haberlere göre Makarios, 6 günlük Rusya seyahatinde Sovyet liderlerine 1964'de patlak veren anlaşmazlık sırasında Kıbrıs'a yaptıkları silah yardımları ve sağladıkları diplomatik destek için teşekkür etmiş silah yardımlarının devamı ile birlikte Rum görüşünün desteklenmesini istemiştir.

Amerikan Dışişleri Bakanı William Rogers'in Ortadoğu ve Mısır seyahatinden sonra, Akdeniz'de ve Mısır'da politik ve askeri gücünde zayıflama olabileceğini zanneden Rusya, yeni bir üs temini için bilhassa Kıbrıs meselesi üzerinde duracak ve Makarios'la birlikte AKEL'i açıkça destekleyecektir.

Ayrıca Türkiye'de komünist ajanların tutuklanması ve komünizmin kökünün kazınması hedefindeki hareketleri, sabote etmek için Kıbrıs'ta yeni hadiseler ve ihanetler planlanmaktadır. AKEL'in son zamanlardaki tahrikleri bunun başlangıcı sayılabılır.

Fakat şunu hemen ifade edelim ki, tarihinde çok zor günleri kolayca atlattığını bilen milletimiz ve onun bünyesinden fıskıran şerefli mehmeciliği bu oyunların farkındadır. Bütün iç ve dış millet düşmanlarını ve onların ajanlarını imha ve tasfiye edecek dinamizm içerisinde dir.

PAPADOPULOS'UN DEMECİ BİR SULE TAARRUZUDUR!

Papadopoulos, vermiş olduğu son demecilerinde dostluk maskesi altında son derece sinsî ve aldatıcı ifadelerle Türk - Yunan dostluğu ve ilişkilerinden bahsetmiştir. Ortak Pazar, ortak savunma, ortak turizm gibi meselelerin de yer aldığı beyanatta şöyle demektedir:

«... Sizi temin ederim ki (belirttiğim hususlara) Yunanistan'da daha da dikkat göstereceğiz. Bir dostluk zihniyetinin, itimadın bütün yazılara, sözlere davranışlara hakim olması için elden gelen her şey yapılacaktır. Aynı tarz bir mukabelemin işimizi kolaylaştıracağı şüphesizdir. Olan olduğuna ve gözlerin geleceğe sadece bir anlayış içinde bakması gerektiğine göre (...) asılmışın evinde yağlı ipin lâfı edilmez. Ne lüzum var buna? Biz yeni devreyi açalım.»

«İhtilâfların bizim kalplerimizde olduğunu» söyleyen Papadopoulos daha sonra Ortak Pazar meselesine temas ederek; «Ortak pazar içinde biz ikimiz bir bütün teşkil edersek, hem ortak pazarla, hem başka pazarlarla işlerimizi daha verimli kılabiliriz» demiştir.

Papadopoulos'un bu demeci, meşhur Pipinellis'in vasiyetinin maskeli ifadesidir. Lefkoşa'daki Elefteria gazetesinde çıkan Pipinellis'in vasiyeti şöyledir:

«Cemaatlerarası görüşmelerin imkânları tükense bile görüşmeler be-hemehâl sürdürülmelidir. İzlenecek daha uygun bir yol bulunmadıkça, görüşmelerin çıkmaza girdiği açıklanamamalıdır.

Batı dünyasında menfi bir boşlu-

Nato Dahil Bütün Anlaşmaların Kıymet Ölçüsü Milletimizin Menfaatleridir

Geçtiğimiz Perşembe günü toplantılarına başlayan NATO Bakanlar Konseyine katılmak üzere Dışişleri Bakanı Osman Olcay ve beraberindeki Türk heyeti Lizbon'a gitmiştir. Öte yandan Dışişleri Bakanı Olcay geçtiğimiz hafta Çarşamba günü Yunan heyetiyle Kıbrıs konusunda bir görüşme yapmıştır. Bu yazımızda NATO Bakanlar Konseyi toplantısı vesilesiyle NATO ve Varşova Paktları üzerinde duracağız.

NATO NASIL KURULDU?

İkinci Dünya Savaşının bitmesinden dört yıl sonra yani 1949 yılında Kuzey Atlantik Andlaşması'nın imzalanmasıyla NATO kurulmuş oldu. İttifak, Batı ülkelerinde komünizmin yayılmasını önlemek, NATO'ya üye olan devletlerin ortak savunmasını gerçekleştirmek ve dünya barışını muhafaza etmek gayesini güdüyordu. Hedefinde hiç bir şekilde taarruz yoktu.

Esasen NATO'nun kurulması Yalta Konferansı'na kadar dayanmaktadır. Bilindiği gibi İkinci Cihan Harbi sonunda ABD Başkanı Roosevelt ve Sovyet Rusya Başkanı Stalin Yalta'da bir masaya otura-

ğın yaratılmaması için Yunanistan Türkiye ile ilişkilerini sürekli olarak düzeltme gayreti sarfetmelidir.»

Bu vasiyetin ifadeleri, bize 3 senedir devam eden Denktaş - Klerides görüşmelerinin, Papadopoulos'un dostane maskeli beyanatının manası m açıkça belirtmektedir.

Kendimizi aldatmayalım. Ve yine oyuna gelmeyelim. Bugün Yunanistan'da, Kıbrıs'ta İslâm ve Türk düşmanlığı ilk fikir olarak asılanmaktadır. Okul kitapları, müfredat programları, darbu meseller bize karşı intikam ifadeleriyle doludur. Siyasî sahada da Kıbrıs'ı, Anadolu'yu işgal plânları hazırlanmaktadır. Bu politika II. Mahmut zamanında Gregorios isimli hain patriğin idamından beri devam etmektedir. Bu gün de bu ihanetler serisi sürüp gitmekle, ekonomimize yapılan hain darbeler, turizm ihanetleri ve halen Batı Trakya'da ve Kıbrıs'ta yapılan iğrenç işkencelerle birlikte asimile hareketleri, mevcut Cunta hükümetinin gerçek niyetini göstermeye kâfidir. Bugünkü Cunta hükümeti evvelki hükümetlerden hiç de geri kalmayarak Elenizmi hortlatma gayreti içerisinde dir.

Son zamanlarda yazdığı tefrika ve yaptığı röportajlarla yeniden popüler hale gelme histerisi içerisinde olan Metin Toker, şimdi de büyük meselelere burnunu sokmaktadır. Çağ açıp çağ kapayan ve dünya tarihinin en muhteşem hareketi olan 29 Mayıs İstanbul'un fethi gününde, galiba sevgili kayınbabası İnönü'nün tavsiyesi ile olacak Türk - Yunan dostluğunu hortlatmak istemiştir.

Daha dün Kıbrıs'ta Türk yöneticilerinin dövülmesi olayını ufak bir haber halinde lütfen veren malum gezetinin «Cici Damat (!)» vasıtasıyla yaptığı röportaj, Türk - Yunan dostluğunu (!) İstanbul'un, Yunan'ın diriltme gayretinde olduğu Bizanstan alınışının yıldönümüne rastlamasını biz manidar bulduk.

rak dünyayı nüfuz bölgeleri olarak paylaşmışlardır. «İkinci Dünya Savaşının bitmesine birkaç ay kala 5 Şubat 1945 de YALTA'da yapılan tarihî toplantıda, hastahkl ve ihtiyar Roosevelt, Stalin'in etkisi altında kalarak fecî bir hata işlemiş ve dünyayı bir nev'î hayat veya nüfuz bölgelerine bölerek aralarında paylaşmışlardır.» (General Nurettin TÜRŞAN, Türk Tarihi Dergisi, Mart 1971)

İşte Yalta Konferansından sonra NATO'nun kurulması kararlaştırıldı ve Yalta'da alınan kararların sür'atle tatbikine başlandı.

TÜRKİYE'NİN NATO'YA GİRMESİ

1945-1950 yılları arasında Rusya Türkiye'ye ağır tehditler savurmaktaydı. Hattâ Rusya o kadar ileri gitti ki, savunma ve taarruz tesisleri kurmak üzere Kars, Ardahan ve Boğazları Türkiye'den istemek cür'etini gösterdi. Aslında Rusya'nın bu tehdidi, Çarlık devrinden beri süregelen emperyalist arzusunun bir tezahürüydü. İşte bu tehditlerden sonra Türkiye NATO'ya katılmaya karar verdi 1951 yılında imzalanan anlaşmayla resmen Kuzey Atlantik İttifakına (NATO'ya) girmiş oldu.

Türkiye'nin NATO'ya girmesiyle Anadolu NATO'nun en kuvvetli bir üssü haline geldi. Öte yandan Türk Ordusu müttefik kuvvetlerle beraber, pek çok yerde kahramanca çarpıştı. Kore savaşları gibi.

VARŞOVA PAKTI VE NATO'NUN GÜCÜ

Öte yandan Sovyetler Birliği ve yek ülkelerin meydana getirdiği Varşova Paktı en az NATO kadar güçlü görünmektedir. İkinci cihan harbinden sonra Batılı ülkeler askeri güçlerini yavaş yavaş azaltır ve yatırımlarını daha çok endüstriyel sahalara yaparken Rusya harp sanayine pek fazla önem veriyordu. «Öylesine ki 1951 Temmuzunda Müttefik Kuvvetleri Yüksek Komandanı olan Eisenhower 14 müttefik tümünün karşısında 210 Sovyet ve Doğu Avrupa tümenini buluvermişti.» (Amiral Sir Nigel Henderson, NATO Dergisi Nisan 1971).

Sovyetler Birliği emperyalist hedeflerine uygun olarak bir taraftan ülkelere ideolojik saldırısını yaparken, diğer yandan da askeri gücünü son noktasına çıkarmıştır. Rusya askeri ve soğuk harbi yanyana yürütmektedir. Sovyet askeri gücü ise pek çok sahada NATO'yu kat kat aşmıştır.

«Sovyetler Birliğinin demir perde gerisinde Avrupa topraklarında, derinlemesine ve kademeli bir şekilde en modern silâhlarla mücehhez 2 milyon askerinin bulunduğu bir hakikattir; harekâta iştirak imkânları yüksek olduğu gibi, hiç bir çeşit demokratik kontrolü tanımayan otoriter bir merkezi hükümetin emri altındadırlar. Bu kara, deniz ve hava kuvvetlerinin şimdi den mevcut önemli müessiriyeti, Sovyetler Birliğinin batı sınırı boyunca orta menzilli füze potansiyeli ile daha da artmaktadır. Silâhlanma tekniklerinin islahı, üslerin yer altına sokulabilmeleri ve büyük

bir çeviklikte füze katarlarının kuruluşu ile söz konusu potansiyel son iki yıl içinde durmadan kuvvetlendirilmiştir.»

«Orta menzilli söz konusu füze potansiyeline denk olup ona karşı koyabilecek hiç bir sisteme Avrupa'da sahip değiliz.»

Bugün Rusya, her gün yeni ilerlemelerle nükleer gücünü artırırken bir taraftan da askeri sahadaki harcamalarını yükseltmektedir. Bu durum 31 Temmuz 1966 tarihli «Pravda» gazetesinde Amiral Sergei Gorskov tarafından şu şekilde belirtiliyordu: «Bundan böyle Sovyet filosu, tam anlamıyla uzun menzilli ve vurucu nitelikte bir kuvvet şeklinde telâkki edilmelidir.»

Bu sözler bir blöf değildir. Çünkü bugünkü Sovyet deniz gücünün durumu gerçekten öyledir. Sovyet filosuna kabaca bir göz atacak olursak: Deniz üstü gemileri dört Sovyet filosu arasında şu şekilde dağılmıştır: 1) Pasifik filosu, toplam 75 gemi 2) Kuzey filosu, toplam 800 gemi 3) Baltık filosu, toplam 750 gemi 4) Karadeniz filosu, toplam 700 gemi.

Sovyet denizaltılarının toplam sayısı 400'dür. Bunların 150 adedi füze ile donatılmıştır. Bu rakamlar hâlen vazifede bulunan Amerikan denizaltı sayısından iki kat fazladır. 50 Rus gemisi her biri 3 balistik füze fırlatabilecek şekilde donatılmıştır. Amerikan donanması her biri 16 füze ile donatılmış, 41 denizaltıya sahiptir. Ancak Sovyetler nükleer itimlî bir denizaltı çıkartmaya başlamışlardır.

Bugün Sovyetler Birliği NATO kuvvetlerinden farklı bir çok saha ya yayılmış bulunmaktadır. «Bugün Sovyet donanması, karada üslenmiş hava kuvvetleri ile irtibatlı olarak, Akdenizde ciddi bir siyasî tehdit ve Birleşik Amerika 6. filosuna karşı daha az önemde fakat giderek artan, bir askeri tehdit teşkil etmektedir. (...) Batı kuvvetlerinin bulunmadığı Hind Okyanusunda, Sovyet donanması varlığını göstermektedir.» (NATO Dergisi, Temmuz 1970)

Öte yanda Sovyetler kuvvetlerinin büyük kısmını açık denizlerde tutmaktadırlar. Ancak 70 kadar denizaltı Sovyet kuzey filosuna bağlıdır. Diğerleri Pasifik denizindedir. «Böylece Sovyetler, bu gemilerin savaş zamanında, Baltık Denizinde veya Karadenizde sıkışık kalma tehlikesini azaltmakta ve Birleşik Amerika'nın bunların seyrini izleme çabalarını zorlaştırmaktadırlar. (NATO Dergisi Temmuz 1970).

Doğu Avrupa'daki Varşova Paktı tümenlerinin sayısı 200'ü bulurken, asker sayısı da 2 milyonu geçmektedir. Rusya'nın 85'i Rusya'da, 2'si Polonya'da, 20'si Doğu Almanya'da, 5'i Çekoslovakya'da ve 4'ü de Macaristan'da olmak üzere 116 tümeni bulunmaktadır. Ayrıca Polonya'nın 15, Doğu Almanya'nın 6, Çekoslovakya'nın 10, Macaristan'ın 6, Romanya'nın 10 ve Bulgaristan'ın da 13 tümeni bulunmaktadır. Bu tümenlerdeki asker sayısı ise 11.000 kişi civarındadır. (Yukarı-

dakı rakamlar Nisan 1971 tarihli NATO Dergisinden alınmıştır.)

İşte Rusya bir taraftan «barış içinde beraber yaşama» (!) sloganını gevelerken öbür taraftan bu şekilde silâhlanmaktadır.

NATO İÇİNDE ABD'NİN TUTUMU

Amerika Birleşik Devletleri'nin NATO içindeki tutumu ise son derece yanlıştır. ABD bir taraftan İsrail'in dümen suyunda hareket ederek itibarını kaybetmiştir. Öte taraftan NATO üyelerine karşı âdilane bir tutumla hareket etmemektedir. Meselâ Yunanistan'a bol bol silâh yardımı yaparken, aynı zamanda Kıbrıs meselesinde de Rumları desteklemektedir.

«Dost görünen düşman müttefikimiz Yunanistan, yıllardır NATO'da yaptığı propaganda ile «düşmanın evvelâ Türk boğazlarına değil, Yunanistan'a taarruz ederek Ege denizine ineceğini, buraya varınca da Türk Boğazlarının kendiliğinden düşeceğini» iddia etmiş ve böylece kendisini birinci plâna geçirmek, daha fazla yardım malzemesi koparmak, Türkiye'yi ihmal ettirmek maksadını gütmüştür.» (General Nurettin Türsan, Türk Tarihi Dergisi Mart 1971).

Öte yandan ABD'nin bu yersiz davranışları NATO'nun kusurlu işleyişi Türkiye'de fırsat bilinerek komünistlere imkân hazırlanmaktadır. «NATO'ya hayır» sloganları arkasında yürütülen komünist faaliyetten Rusya kârlı çıkmaktadır.

NATO ISLAHA MUHTAÇTIR

NATO Genel Sekreteri Manlio Brosio NATO Parlâmenterleri Konferansındaki konuşmasında şöyle diyordu:

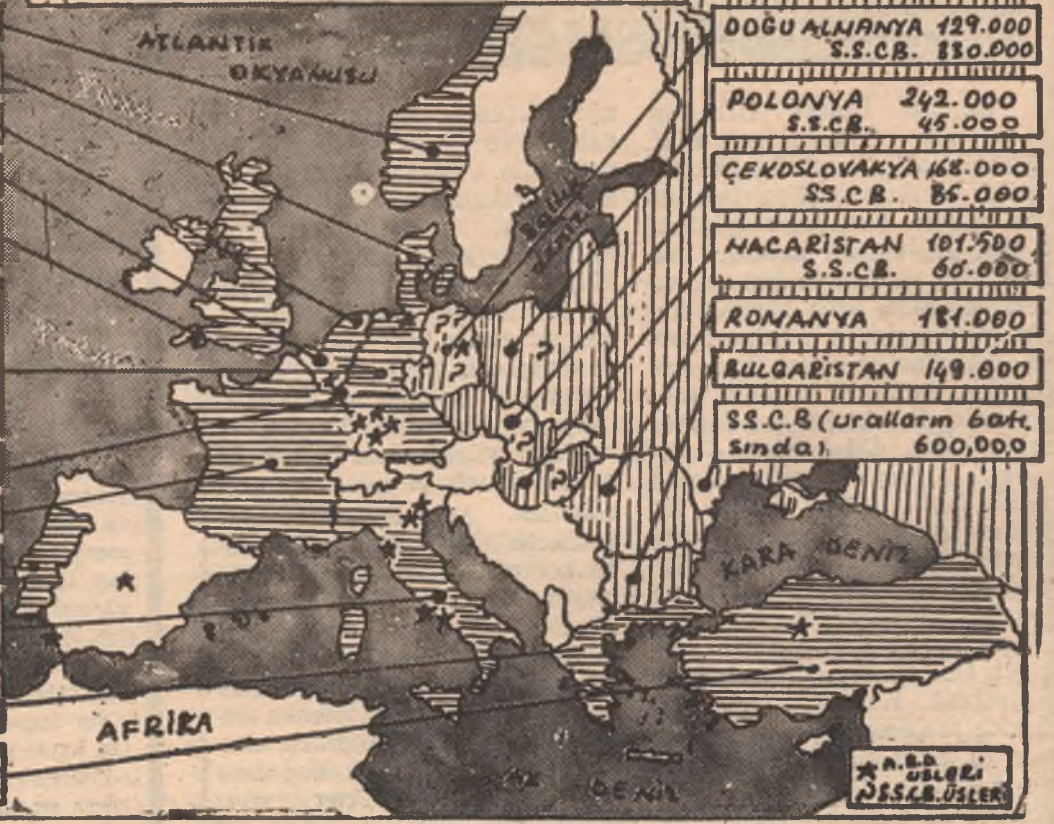
«Sovyet Rusya, Batı Avrupa'nın tesanüt ve kudretine karşı girişmiş olduğu devamlı ve kararlı mücadele hergün biraz daha fazla ilerlemeler kaydetmektedir. Son yıllar içinde siyasî tesanüdümüz komünist blokuna kıyasla daha sık sarsıntılar geçirmiştir. (...) Sarsılan yalnız dayanışmamız olmamış, bizleri komünist dünyasından ayıran sorunlarda — özellikle kilit bir sorun olan Almanya sorunu — bile gerilemişizdir.»

«Bazen komünist dünyasındaki küçük aksaklıklar üzerinde durup

NATO	Toplam: 3.152.950
NORVEÇ	41.000
DANİMARKA	44.500
HOLLANDA	121.250
BELÇİKA	79.900
İNGİLTERE	233.500
AB.D.	20.000
ATI ALMANIA	466.000
İNGİLTERE	66.500
BELÇİKA	15.000
KANADA	5.100
FRANSA	25.000
A.B.D.	215.000
LÜKSEMBURG	550
FRANSA	481.000
PORTEKİZ	185.000
İTALYA	413.000
A.B.D.	10.000
YUNANİSTAN	152.000
A.B.D.	3.000
TÜRKİYE	472.500
A.B.D.	8.000

ASKERİ DENGİ

NATO ve VARŞOVA PAKTI

VARŞOVA PAKTI	Toplam: 2.090.500
DOĞU ALMANIA	129.000
S.S.C.B.	130.000
POLONYA	242.000
S.S.C.B.	45.000
ÇEKOSLOVAKYA	168.000
S.S.C.B.	85.000
HACARİSTAN	101.500
S.S.C.B.	60.000
ROMANYA	181.000
BULGARİSTAN	149.000
S.S.C.B. (Urallarm batı sınırında)	600.000

— Yukarıdaki harita Newsweek dergisinden alınmıştır.

kendi çevremizdeki büyük aksaklıkları görmemek eğilimini göstermiştir.» (Aralık 1966).

Bu cümlelerden çıkan netice şu dur: NATO ıslaha muhtaçtır. Komünizme karşı bir set çekebilmek gayesiyle kurulduğunu iddia eden böyle bir pakt eğer hedefinde samimiye beynelmilel politikadan sıyrılmalı, bünyesindeki ülkelerin millî menfaatlerine özellikle Kıbrıs meselesinde Türkiye'ye saygı göstermelidir. Aksi takdirde gerçek emperyalizmin âleti durumuna düşer ki bu da NATO'nun ne kuruluş, ne de işleyiş gayesine uygundur. Bundan önce NATO Genel Sekreteri Manlio Brosio'nun ve yeni Sekreter kimsenin yahudi oldukları göz önüne getirilmelidir. Gerçek emperyalizmin milletlerin askeri ittifakı NATO üzerinde saltanat kurmaya hakkı yoktur. Eğer

hakkı varsa, o zaman milletlerin kendi millî menfaatlerini heba etmeğe ve düşmanların oyununa gelmeğe niyetleri yoktur.

TÜRKİYE VE NATO

Hiçbir ittifak ebediyyen sürüp gidemez ve hiçbir millet hayatını başka milletlerin askeri gücünün garantisine terkedemez. Böyle olunca da milletlerin yaşaması için silâhlı kuvvetlerinin en son harp silâhlarıyla ve ideolojik silâhlarla donatılması lâzımdır. Bugün Türk Silâhlı Kuvvetleri NATO'ya bağlıdır. Ancak milletimizin hayat garantisi NATO değil şerefli Ordumuzdur. Bugün yürütülen harpler daha çok politik harp dediğimiz soğuk harptir. Buna göre Silâhlı Kuvvetlerimizin sulh zamanında düşman psikolojik harbini tesirsiz hale getirecek imkânlarla sahip olması lâzımdır. Ordularımız askeri

manevra kabiliyetlerinin yanında ideolojik ve soğuk harbin en son taktiklerine göre hazırlanmalıdır. Bu da harbin sınırsız olduğu kaidesinden çıkar. Bugünkü harpler sınırsız ve aynı zamanda topyekûndır. Buna göre Ordularımızın ve milletin maddî ve manevî bütün imkânları seferber edilerek her türlü şart karşısında Ordu — Millet birliği kat'i şekilde korunmalıdır. Bu zaviyeden gerek NATO kuvvetlerinin, gerekse millî kuvvetlerin her sahada yetiştirilmesi zaruridir.

Öte yandan millet olarak bütün imkânlarımızı hayatietimizi koruyacak biçimde seferber ederek millî harp sanayimizi en kısa zamanda kurmalıyız. Bu millî hedefe yürürken şu kesin ve tarihi buyruğu unutmamalıyız: Milletimizin dostu yine kendisidir!

31 Mayıs 1971 tarihli gazetelerde bir haber çıkmıştı. Haberde; Almanlar tarafından seyredilen ve çok beğenildiği söylenen Umut filmi Berlin Film Festivaline davet edilmiştir.

Ayrıca Alman filmciler Turizm Bakanlığına bir mektup yazarak Yılmaz Güney'i Festivaline dolayısıyla davet edeceklerini bildirmişlerdi.

27 Mayıs 1971 tarihinde Yılmaz Güney'in Sıkı Yönetim Komutanlığı tarafından göz altına alındığı hatırlanacak olursa bu davetin mânidar olduğu anlaşılabacaktır.

En büyük kültür vasıtalarından biri olan film ve tiyatro bugün düşman silâhı haline gelmiş durumdadır. Harbin topyekûn ve sınırsız olduğu

asrımızda, yöze ve kulağa hitabeden bu propaganda vasıtaları beynelmilel kuvvetler tarafından ustalıkla kullanılmaktadır.

Yılmaz Güney'in yazdığı ve oynadığı Umut filmi de aynı şekilde milletimizin sefaletini komünizme sermaye edinmek, milletimizin sosyal hayatını materyalist açıdan tahrif etmektedir.

Önceleri yasaklanan bu film Kızıl — Genç ihanet şebekesi tarafından gizlice yurtlarda ve okullarda oynatılmakta idi.

Herkesin dikkatini çekip meşhurlaştırıldıktan sonra serbest bırakılan bu film birçok yerde gösterilmiştir. Şimdi ise Sıkı Yönetim Komutanlığı yeniden yasaklamış, Yılmaz Güney'i göz altına almıştır.

Gene Şu Meşhur Taktikler

Komünistlerle sıkı fıkı olan komünist teşkilâtların birçok toplantısına katılan artist, Komutanlıkça evinde yapılan aramada Dev — Genç'i desteklediği ve para yardımıyla bulunduğu tespit edildiği için göz altına alınmıştır.

Önceleri de T.İ.P. in 10. kuruluşa toplantısına katılan Yılmaz Güney bu toplantıda bir konuşma yapmıştı. Behice Boran'dan sonra konuşan Yılmaz Güney «Bütün halkların kavgası daim olsun» diyerek konuşmasını bitirmişti.

Y. Güney'in göz altına alınmasından ve Umut filminin yasaklanmasından sonra Ber-

lin'e çağırılması bir oyundur. Hem de basın film ve yayın üzerinde tröst kurmuş Sionizmin adam kurtarma oyunu. Böyle bir davetle malûm filmin büyük bir sanat değeri olduğunu ve oyuncusunun da büyük bir sanatkâr olduğunu Türk umumî efkârına ve dünya efkârına propaganda etmek niyeti mevcuttur.

Bu hâdise N. Hikmet'in hapisten çıkarılması gayretlerinden farksızdır. Yine Şadi Alkılıç'ın, Ahmet Emin Yalman'ın da hapisten çıkarılması aynı olmuştur. Beynelmilel Sionizm dünya çapında propaganda ve kampanya ile bu malûm şahısları hapisten çıkarmak

için çaba sarfetmiştir. Hatta İngiltere ve Almanya gibi memleketlerde yahudilerin önderlik ettiği protestolar yapılmıştır.

Dünya basını vasıtasıyla Türkiye'de fikir hürriyetinin olmadığı, demokrasiden bahsedilemeyeceğini propaganda ederek meşum gayesini tahakkuk uğraşmıştır.

Yukarıda bahsettiğimiz Yılmaz Güney'in davetli hâdisesi de aynıdır. Şimdi de sanat özgürlüğü, sanatkâr dokunulmazlığı ile yine aynı emellere hizmet edileceği muhakkak gibi gözüküyor.

Fakat artık bu oyunlar fark edilmiştir. Sökmeyecektir.

VATANSEVERLİK ÖRNEĞİ Mİ «NÜKSEDEN SALGIN» MI ?

Binbaşı Dinçer Erkan'ın 14 yaşında ortaokul son sınıf öğrencisi olan kızı Sibel Erkan'ın 2 komünist eşkiya tarafından rehin tutulduğu günlere kadar, gayri millî basının bir kolu hâlâ yapılan tevkiflerin ve nezaret altına alma hareketlerinin yersizliğinden bahsediyordu. Sıkıyönetim yasak koymuştu. Sıkıyönetimin icraatını tahkir edici hareketler yapılmıyacağı. Lâkin, dilini evirip — çevirip bir şeyler gevelemekte mahir bazı rotatif ağaları bir yolunu bulup «Olmaz böyle şey» deyiveriyorlardı. Belli ki Sıkıyönetim bu seresperpe yazmaya alışmış, keyfince gazel çekmeyi başarmış bir gurup adamı sıkıştı. Onlara göre: aydınlar top lanıyordu! Kafaları bir sürü faydalı malûmatla dolu muhterem (!) şahıs gözaltına alınıyordu. Eserlerini faydalanarak okudukları bu yüksek meşiyetli sanatkar (!) yazar (!) ve bunun gibi lâfi dinlenecek varlıklar tevkif ediliyordu Olur muydu bu? Aydın bundan rahatsız olurdu. İncinirdi. Hattâ kırılabilirdi. Bu durumu mes'ul şahısların nazarı itibara alması gerekmez miydi? Bakın bunlardan birkaç örnek verelim:

«Berî yandan nükseden salgın yüzünden devlet hizmetinde kendilerinden yararlanılması mümkün değerler, şüpheli kişiler durumuna düşürülmekte ve kapılar suratlarına kapatılmaktadır. Mağdur edilen kişilerin bırakılan, iyi niyetli kimse-lerin böylelikle topluma hizmet etmeleri söndürülmektedir.»

..... toplumlar harcadıkları insanlar için çok dövmüş-ürdür. Biz de dövmesek.» (29 Mayıs 1971 Milliyet Abdi İpekçi).

Abdi İpekçi'nin bu yazısıyla başlattığı ve Milliyet gazetesinin kendine mahsus üslupla yürütmeye çalıştığı bu kampanyanın ikinci kalemeşöürü bizim malûm (!) kayınpederinin vaka-

nüvisi «Olmaz! Aydın yüreği bu rulur». Ve sadece sola açık olduğu için... hurra, gürra havası içinde yakalanan dünya kadar öğretmen, sanatçı, yazar... yok zedelenir aydın vicdanı.» (30 Mayıs 1971 Milliyet Metin Tok-er) Ee! Milliyet yazar da Cumhuriyet durur mu? Bu kampanyanın onun camı gönülden istediği bir şeydir. Aslında bu kampanyayı o başlatması lâzımdı ya herhalde yüreğindeki eziklik gitmemiş olmalı ki buna cesaret edemedi. Ama başlanmış bir harekete körükçülük etmek daha kolaydı. O da başladı üfle-meye: İşte Türk Vilsoncular Cemiyeti üyelerinden Yunus Nadi'nin oğlunun lâfları: «Göztaltına alınanlar, ya da tutuklanan vatandaşlar arasında öteden beri milletçe takdir ettiğimiz, eserlerini istifade ile okuduğumuz birçok aydın profesörler, yazarlar ve sanatçılar vardır.» (30 Mayıs 1971 Cumhuriyet) Azıcık anlama kabiliyeti olan bir kişi anlar ki naklettiğimiz şu üç vatandaşın yazıları aynı kampanyanın tornasından çıkmıştır. Şimdi bu vatandaşlara soralım. Bu suçlamalarının hedefi kimdir? Tutuklanmak, gözaltına almak gibi sizin anlayışınıza göre hastalık olarak nitelendirilen şeyleri yapanlar kim? İkincisi, sizin şu cins kafalı, memleketin ilminden irfanından faydalana-cağı, tutuklanmaları millet ve memleket için zararlı olan şahıslar kimler? Hep isim vermekten kaçırıyorsunuz. Sanatçı, yazar, aydın profesör gibi safatlı kelimeler arkasına gizlediğiniz fertlerden birkaç tanesini açıklasınız ya. Yok. Affederseniz varmış. Bunu kayınpederinin vak'anüvisi açıklıyor. Kimmiş bunlar? «Kalûbelada komünist» olan Hasan Ali Ediz, Toplum polislerinin karikatürünü (Toplum polisine en adi ithamların olduğu demlerde) «haksız ve insafsız çizen» Turhan Selçukmuş. Ayrıca 141-142. maddelerin Anayasaya aykırı olduğunu halisane (!) duygularla isteyen, Şadi Alkılıç için Dünya İnsan Hakları Komisyonuna başvuran Dekanı bulunduğu fakültenin Tiyatro Derneğindeki Türk Ordusunun şapkasına «Kahrolsun burjuva ordusu» yazılmasına göz yuman Uğur Alacakaptan'mış. Yine Susuz Yaz fil miyle kardeşinin karısına göz koyan bir cinsî sapığın hayatını Türk köylüsü diye takdim edip beynelmilel festivallere kadar götüren Metin Erksan'mış. Tutuklanan öğretmenler ise herhalde en halis niyetlerle kendilerine emanet edilen genç millet evlâdlarını El-Fetih'e gönderenler olsa gerek.

Evet, Sıkıyönetimden en az zararlı kurtulma kampanyası böyle yürütülmektedir. Böyle yürütülmektedir, komünizme

(Devamı 13'te)

SIKIYÖNETİMDE Toplu Sözleşmeler

16 Haziran 1970 kızıl Salı gösterilerinin üzerinden bir yıl geçti. Komünist tahrikçilerin devleti yıkmak için maddî güç olarak kullanmak istedikleri işçilerimizin karşılaştıkları problemleri gözden uzak tutmamalıyız.

16 Haziran günü kanlı bir ihtilâl için bilmeden yürüyüşe geçen yüzbin işçinin hepsinin de devleti yıkmaya gayesi ile harekete geçtiği söylenemez. İşçinin birtakım ihtiyaçlarını, bazı problemlerini tahrik mevzuu yaparak, onları sokağa döken DİSK ve DEV — GENÇ militanlarının menfur gayeleri ile, zarurî ihtiyaçları içinde kıvranan bir işçinin düşüncesi ayrı ayrı değerlendirmeye tabi tutulmalıdır. Askere ve polise karşı silâh kullanmayı teşvik eden hain, lâıyk olduğu cezayı alırken, işçinin insanî ve tabii ihtiyaçları artan hayat pahalılığına oranla, tatmin edilmelidir. Bu bakımdan işçi ile işveren arasında herhangi bir art niyet bulunmaksızın karşılıklı anlayışın, aynı milletin evlâdı ve aynı devletin tebeası olma duygusunun kalplerden silinmemesi gerekir.

TOPLU SÖZLEŞMELER

Önümüzdeki günlerde birçok işyerlerinde toplu sözleşmeler yapılacaktır. Ancak bu toplu sözleşmelerin Sıkıyönetim devresine isabet etmesi, bazı komünist çevrelerde sistemli bir propaganda imkânı olarak değerlendirilecek, millî varlığımızı ve devlet bütünlüğümüzü muhafaza için ilân edilen Sıkıyönetim böylece yıpratılmak istenecektir.

Bu dönemde alenî ve yaygın bir propagandaya geçemeyecekleri âşıkârdır. Ancak düşman grupların, saflarımızda sinsi ve bulanık propaganda imkânları bulabilecekleri unutulmamalıdır. İşte bu dönemde dikkat edeceğimiz husus, bu tip propagandaların keşfi ve karşı tedbirlerin alınması olacaktır.

Evvelâ işçi ile işveren arasında bir muvazenenin temini şarttır. Bunun için de işçinin, işveren hakkındaki itimadının tam olması, işverenin işçi haklarını ve ihtiyaçlarını temin için asgarî yardımı bulunması gerekir.

Eğer Sıkıyönetim devresinde işveren emrivaki ile toplu sözleşmeleri işçilerin isteklerine cevap vermeden neticelendirecek olursa bu, ileride komünist militanlar için bir istismar vasıtası olacaktır. Zaten son günlerde işçiler arasında yaygın olan kanaat, «işverenin, Sıkıyönetimden istifade etmek istediği» kanaatidir. Bu kanaatin yıkılması gerekir. Bunun için de daha ilk ilân edildiği günlerde Sıkıyönetimin tebliğ ettiği «işçi ile işverenin karşılıklı anlayışlarının bulunmasını isteyen» bildiriler gözden uzak tutulmamalıdır.

Önümüzdeki günlerde 40 civarındaki iş yerinde akdedilecek toplu sözleşmeler, komünistlerin sızma politikalarına açık kapı bırakmamalıdır. Bu, işverenin göstereceği vatanseverlik duygularının bir ölçüsü olacaktır.

TOPLU SÖZLEŞMELERDE

İSTEKLER

Bu mevzuda bir iş yerinden mü

şahhas misaller verirse bizi aydınlaticı olur.

İzmit Bazal (Gaz âletleri) tesislerinde toplu sözleşme bu ayın 9'unda olacaktır. İşçilerin öteden beri işveren istekleri vardır. Bu isteklerin başında, 225 kuruştan başlayıp 150 kuruşa kadar indikleri ücret zammı isteği bulunmaktadır. Ancak işçiler, 150 kuruştan aşağı herhangi bir zammı kabul etmeyeceklerini, yalnız, grev hakkı bulunmadığı için işverenin «toplu sözleşmenin feshi, ya da onun kabulü» tehdidi altında kalacaklarını söylemektedirler.

İşçilerin bir diğer isteği de, çalışanlar arasında maaş farkı gözetmek sizin hepsine aynı zammın verilme siddir. İşveren ise 150 kuruş zammı yaşamamakta ve vereceği zam miktarını da şu şekilde bildirmektedir: «600 liraya karar 110 kuruş, 600 liradan 900 liraya kadar 130 kuruş, 1000 liradan 1300 liraya kadar 135 kuruş, 1300 liradan yukarıya 140 kuruş.

Halbuki aynı işverene ait Arçel'k tesislerinde ücret zammı 180 kuruşa kadar çıkmıştır. Ayrıca bazı işyerlerinde de Sıkıyönetim arefesinde bu zammın 150 kuruş olarak kabul edildiği ve zam farkının da ortadan kaldırıldığı görülmüştür. (Profilo gibi)

Gazal tesislerindeki işçilerin bir isteği de kış yakıt ücreti olarak 500 liralık bir hakkın tanınmasıdır. İşveren buna da müsbet cevap vermemekte, ancak, bu isteğin karşılığı olarak mutfak ihtiyacı olan tüplerden vermek istemektedir. Halbuki aynı iş dallarında İpragaz, Mutfakgaz gibi tesisler, işçilerin ifadesine göre, fabrikada çalışanlara aynı tüpleri ücretsiz vermektedir.

İşverenin 9 Haziran'daki oturumda işçilerden geri almak istediği daha evvelden tanınmış bir hak daha vardır. Bir evvelki toplu sözleşmenin 45. maddesine göre: «Bir işçi viziteye çıkar da iki gün izin alırsa, bu iznli günlerinin ücreti işliyordu.» Şimdiki oturumda ise, işveren daha evvel tanınmış olan bu hakkı kaldırarak, işçinin gerçekten rahatsız olup da izinli bulunduğu günlerin ücretini vermek istememesidir. Bunun ise hiçbir insanî anlayış ve milletseverlik duygusuyla bağdaşmayacağı açıktır.

Kap tesisleri sahibi Koç ve ortağı Yahudi Piçoto'nun temsilcileri ise, işçilerin isteklerine, «iş yok, sürüm yok» diye cevap vermekte ve istenilen zammı vermekten kaçınmaktadır. Aşağıdaki tablo ise Gazal tesislerinin aylık imalatının bir kısmını göstermektedir.

	1970	102 lik tüp	112 lik tüp
Ocak	31960	24845	
Mart	31200	25500	
Eylül	23550	26200	
Kasım	26200	24060	
Aralık	27100	24400	

	145 lik tüp	102 liklerin Ocak kısmı
	200	22900
	700	23600
	350	18700
	520	24100
	300	19200

Aygaz tüplerinin, imal edildiği GAZAL tesisleri, yukarıdaki imalâ-

(Devamı 13'te)

— İlkay Demir'in annesinin bir gazetenin röportajında verdiği cevabı gösteren kupür. Bu ifadeler gerçek suçluları daha açık ortaya koymuyor mu?

KATİN KATLIAMI

millet bünyesini
çürüten zehir

Alkol

Katin ormanlarından Smolensk'e ka-kurtardılar.

dar olan sahada Polonyalı harp e- İkinci bir tecrübe olarak biz Ma-
sirlerine karşı işlenen katliamdancılar II'nci Dünya Harbinde bölge-
Alman — faşist liderleri mes'uldür-
ler.»

Nürnberg mahkemelerinin başladı-
ğı 1945 tarihinden evvel, Krakau
Savcısı Dr. Roman Martini, Katin'de
işlenen jenosit suçu hakkında ikin-
ci bir araştırma yapmak cüretini gös-
termiştir. Yaptığı araştırmalar o dere-
cede başarılı olmuştur ki, bu jenositli
idare eden NKVD — Subaylarının
isimlerini dahi tesbite muvaffak ol-
muştur. Cani grubunun liderinin Bur-
janow olduğunu açıklamıştır. Ancak,
Savcı Martini kendi hayatıyla oyna-
mıştır. Araştırmaları şu şekilde sona
erdi: «Krakau'daki evinde 12 Mart
1946 gecesi Polonya — Sovyet Dost-
luk cemiyetinin iki üyesi tarafından
katledildi.»

Türk Kardeşlerim!

Sovyet Bolşevik kuvvetleri 1940
yılında Katyn'de 25.000 Polonyalı su-
bayı toptan katletmişlerdir. (Kan
banyosu). Bu olay Sovyet bolşeviz-
minin % 100 yalana dayanan propa-
ganda ve makinalı tabancaya dayan-
dığının ebedi bir belgesi olarak her-
zaman hatırlanacaktır.

Biz Macarlar bolşevizmin ne oldu-
ğunu çok iyi biliriz. Birinci Cihan
Harbinden sonra Bele Kun (KOHN)
rejiminin «Kan Banyo» sunda boğul-
mak istenmiş bir millettir. Bu bolş-
evik terörist idaresi 133 gün boyun-
ca Macaristan üzerine kanlı bir kâ-
bus gibi çöktü. Bunu takiben Amiral
Kahraman Mikloş Horty başkanlığın-
da birleşen Macar ordusu, jandarma-
sı ve polisi kızıl idareyi kahrederek
masûm Macar milletini esaretten

vik panslavizme karşı cephele-
yünca 4 yıl durmadan savaştık. Bu
savaşta üçyüz binden fazla zayıf
verdik.

Üçüncü bir tecrübe olarak İkinci
Dünya Harbi sonunda 1945 yılında
Stalinci bir terörist ve Sovyet va-
tandaşı olan Rakoşi (ROTH) yöneti-
mi döneminde toplamı üçyüz bini aş-
kın kadın, çocuk, asker Sibirya'ya
sürgün edildi.

Dördüncü bir tecrübe olan 1956
yılı Macar ihtilâlinde 42.000 Macar
işçisi, askeri, üniversiteli ve çocu-
ğu katledilmiş, başta Budapeşte ol-
mak üzere bazı şehirlerimiz tahrip
edilmiştir.

1956 millî ayaklanmasının Rus or-
dusu tarafından kanlı bir surette
bastırılmasından sonra 63.000 Macar
genci Sibirya'ya 1800 eşya vagonu
içerisinde sürgün edilmiştir.

Macar milleti bugün bolşevik pans-
lavizmin bir sömürü kolonisi olarak
terör altında yaşamaktadır.

Macar milletinin komünizme şid-
detle karşı oluşu onun yaşadığı bu
ağır tecrübelerin bir sonucudur. Bu
itibarla biz macarlar, komünizmin
ne olduğunu belki de dünyadaki her
milletten çok daha iyi biliriz.

Allah, kardeş Türk Milletini, biz
Macarların yaşadığı komünizm felâ-
ketinden korusun ve bu felâketi gös-
termesin.

Vatan ve hürriyetimiz için savaşta
Allah bizimle beraberdir!

Kardeş Türk milleti! Allah sizin-
le ve bizimle olsun!

VATANSEVERLİK ÖRNEĞİ Mİ

(Baştarafı 12'de)

karşı yapılan vatansever hare-
keti baltalama, yavaşlatma faa-
liyeti. Ve bu faaliyet «Sizi bu
hale getirenler kahrolsun! Sizi
nasıl da aldattılar? Çalışkandı-
nız, zeki idiniz, fakat sizi hangi
hain eller bizden kopardı» diye
feryad eden anaların, babaların,
mini mini kardeşlerin ızdırıplı
iniltilerine kulak tıkaya tıkaya
yürütülmektedir. Felçli bir an-
nenin feryadının hedefi kimdir?
Şu sese kim cevap verecektir?

«Hocaları kızımın beynini yı-
kadılar. Ateşi bu çocuklarla tut-
tular. Onları maşa gibi kullandılar.

Çocuklar kahrolacak, anneler
mahvolacak ve bütün bunları
yapanlar hâlâ ortalıkta gezecek.
Ben kahroldum, mahvoldum hiç
olmazsa diğer aileler, anneler
kurtulsun da...

Üniversiteler içine girmiş
olan partilerin ve bazı hocaların
siyasi hırsları uğruna bunları
yaptırdıklarından eminim. Ate-
şi bu çocuklarla tuttular, maşa
olarak bu yavrucukları kullandılar.
Zehirlenmişler, adetâ af-
yon yutturulmuşlar, beyinleri yı-
kanmış. Benim gibi yüzlerce an-
nenin yüreği yanıyor, ama baş
artist biz olduk.»

«Biraz sola temayülünüz
yoksa size «Kafasız» diye bakı-

yorlar, gerici diyorlar. Son se-
nelerde, «Münevver olmak için
evvelâ solcu olmak, solu savun-
mak veya sosyalizm hakkında
geniş bilgiye sahip olmak lâ-
zım» şeklinde her yerde, her
cemiyette oturulup konuşulu-
yor.»

«Babası bana şimdi ancak
şunu söyleyebiliyor.

«Vatan sağolsun, millet sağ
olsun, biz çocuğumuzu vere-
lim.»

Bu sözler şimdi bir konso-
losu kaçırıp öldürmekten sanık
bir kadının annesi tarafından
söyleniyor. Meliha Alptekin ta-
rafından. Bu sözleri, tutuklama-
ların haksız olduğunu, solcu ol-
manın adam (!) olmak demek
olduğunu ve şu maht aydın (!)
tarifiyle uyutulanlara ithaf et-
mek yahut ta yüzlerine çarpmak
çok yerinde olurdu. İlericiliği
modalaştıran Bab-ı Ali koda-
manları şu sözleri duyup yürek
lerinde hafif bir ürperti hisse-
derler mi?

Şunu belirtelim ki, bu ve
buna benzer anaların bu acı fa-
kat tamamen gerçek olan ihtar-
larına kulak tıkanır, acı neti-
celer zor önlenecektir.

Yine sayın Meliha Alptekin-
'in acı feryadı, utanma hissini
kaybetmeyenlere büyük ders
olacaktır.

leri evine zampara alıyorlar, gündüzleri süslenip sokağa çıkıyor-
lar. Herkese adamcağızı sarhoş ve deli diye bildirmeğe çalışı-
yorlar. O! deli değildir. Rezaleti göziyle görmektedir.

Böyle hastalar geceleri tuvalete kalkan eşlerinin tenasül
organlarını kontrol etmek isterler. Çünkü karısı başka bir er-
regi tuvalete saklayıp onunla zina yapmaya gitmiştir.

Bunlar ekseriya parenoid (manyak) bünyeli psikopat şahıs-
lardır. İçki içmezlerse bu hastalık ortaya çıkmaz. Halbuki içki
bu bünyelerde alkol paranoyasının kolaylıkla meydana çıkma-
sına ideolojik yapısının bozulmasına sebep olur.

5 — **Dipsemani:** Zaman zaman gelen içkiyi içtikten sonra-
da pişmanlık duyulan, nefret edilen bir daha içmemeğe söz ve-
rilen yemin edilen bir hastalık tablosudur. Bunlar iradeleri
zayıf kimselerdir.

Cemiyette bir çok kimseler, içkiyi içtikten sonra nefret
duyarlar, bir daha içmemeğe gayret ederler. Fakat onları ufak
bir dâvet, tahrik yumuşatır. Bütün gayretlerine rağmen tekrar
içmemeye başlarlar. Bu tip hastalardan, hastahanelerde içinde
insan beyinlerinin saklandığı alkolü dahi içenler görülmüştür.
İçki hırsızlığı yapıp, şişeyi açmağa bile lüzum görmeden tasa-
vurup kırarak, ağzı kan içinde kalıncaya kadar içenler vardır.

6 — **Alkolik Bunama:** Bazı alkol alanlarda, yukarıdaki has-
talıkların hiç biri görülme bile; zekâ melekelerinde yavaş ya-
vaş bir çökme başlar. Arzular ve irade zayıflar, muhakeme bo-
zular. Mes'uliyet hissi ortadan kalkar. Hastalık ilerliyerek tam
bunaklığa düçar olur.

7 — **Alkolik karakter:** Bunlar hemen hemen her alkolikte
görünebilen karakterlerdir. (6) Sonradan alkolik karakteri orta-
ya çıkan insanlar ya önceden normal karakterli, namuslu,
ideolojik yapısı düzgün; veya sinir sistemleri gizli bir şekilde
hassas dejenere edilmeye müsait kimselerdir. İşte bu tip fert-
lerin içki tesiriyle ya karakterleri bozulur, değişir veyahutta
sağ ideolojiye uyduğundan dolayı meydana çıkamayan bir ta-
kim ruhi veya ideolojik bozukluklar meydana çıkar; şahısta
anormalliklerin, hastalıkların sebebi olur.

Burada önemli olan içkinin bozduğu özel karakterdir. Dur-
madan huzursuzluk çıkarırlar, lokallerden, kumarhanelerden
ayrılmazlar, işlerini ihmal ederler; antimoral tepkilerde bulu-
nurlar; düzenli bir hayatları yoktur. En önemli olan ve hepsin-
de görülen ortak karakter — ki buna ortak kanun da hepsin-
riz — ideolojik yapı bozukluğudur. Belki bir iki defaya mahsus
içki içenlerde tabii yapıda (ruhi yapı) mutlaka geçici olarak ta
olsa manyaklık, melankolik bir ruh hastalığı teşekkül eder.

Birçok devlet adamları, ressamalar, sanatkârlar, büyük li-
der diye takdim edilen paranoyaklar maalesef bu alkolik ka-
raktere sahip kimselerdir. (7)

İçkinin sebep olduğu ruhi bozuklukları, yapmış olduğu
hastalıkları tetkik etmiş olduk. İnsan vücudunda bir verem
mikrobu bile bu kadar hastalık yapamaz. Tahribatı bu kadar
açık ve kesin olan içkiye karşı bugün hiç bir tedbir alınmamak-
ta, millet evlâtları gerçeklerden habersiz, kendi milletlerinin
ve sonra gelecek olan nesillerinin kaatilleri olmaktadırlar. İde-
olojik yapının kanunlarına muhalefet gizli veya açık insan ru-
hi yapısını buhrana sürükler.

(6) **KLİNİK PSİKİATRİ:** (Ruh hastalıkları)

Prof. Dr. Rasim Adasal: Ankara Tıp Fakültesi Psikiatri
Kliniği Kürsü Profesörü. Ankara Tıp Fakültesi yayınların-
dan No: 216 1969 Shf: 104-106

(7) **KLİNİK PSİKİATRİ:** Rasim Adasal Shf: 107

Toplu Sözleşmeler

(Baştarafı 12'de)

tından ayrı olarak komşu fabrika-
lardan (Güneşgaz, Bizimgaz, Mut-
fakgaz gibi) sipariş almaktadır. Öte

yandan bazı Orta Doğu ülkelerine
ihraç için antlaşmalar yapıldığını
fakat sonradan bu antlaşmadan
vazgeçildiğini söylemişlerdir. Aca-
ların ve lükslerini değil, işçinin
ba, «İşçinin zam istememesi için
mi böyle söylendi?» diye bazı iş-
çilerde istifhamlar vardır.

NETİCE

İşçi ve işveren, her ikisi de bu sözleşmelere gitmemelidir. Aksl
vatanın ve bu milletin imkânlarıy-
la yaşamaktadırlar. Vatani ve mil-
let ve millet düşmanlarına fırsat
leti tehlikeye sokan davranışlardan tanınmaktadır.

sakınmalı, işveren, işçinin hakları-
nı gasbetmekten, işçi de işverenin
imalâtını kısmaktan sakınlmalıdır-
lar.

Burada en büyük hisse, şüphesiz
işverene düşmektedir. Yapılacak
toplu sözleşmelerde, kendi konfor-
vazgeçildiğini söylemişlerdir. Aca-
larını ve lükslerini değil, işçinin
gecekondusu, ızdırabı ve hastalığı
göz önüne getirilmelidir.

Namuslu işveren, Sıkıyönetim
bahanesiyle işçi üzerinde emrivaki
sözleşmelere gitmemelidir. Aksl
davranışlar, vatan bölücülere, dev-
la yaşamaktadırlar. Vatani ve mil-
let ve millet düşmanlarına fırsat
leti tehlikeye sokan davranışlardan tanınmaktadır.

Kaçarlar, Çünkü Sahipleri Biz Değiliz.

Sıkıyönetim ilân edildikten sonra komünist harekete öncülük edenlerden büyük bir kısmının arandığı Sıkıyönetim Komutanlıklarınca açıklanmıştır. Komünist hareketin şeflerinden olan Hikmet Kıvılcımlı, Mihri Belli, Doğan Avcıoğlu ve avnelerinin arandığı yine bir sıkı yönetim bildirisiyle ilân edilmiştir. Bundan sonradır ki Hikmet Kıvılcımlı'nın Mihri Belli'nin, Doğu Perinçek'in izine rastlanmamıştır. Hatta sıkıyönetim ilân edilir edilmez bu müseccel komünistlerin kaybolduğu söylenmekte idi. Hikmet Kıvılcımlı'nın Kıbrıs'a kaçtığı ve oradan da Suriye'ye geçtiği haber kaynakları tarafından bildirilmektedir. Mihri Belli ve Doğu Perinçek'in nereye kaçtığı şimdi lik meçhul. Suriye'ye mi? Rusya'ya mı? Çine mi? Kıbrıs'a mı? Bulgaristan'a mı? Hangisi ne acaba...

30 Mayıs tarihli haber bültenleri 75 yaşlarında bir doktorun iki oğlu ile beraber Kıbrıs'a kaçtığını yazıyordu. Haberlere göre bu üç kişi Alan-ya'da Rıfat Kule isminde bir-sinden motor alarak Kıbrıs'a

kümetinin eskiden beri devam eden şımarıklığına bir ilâvedir.

Yine öğrendiğimize göre Kıbrıs Rum hükümeti Hikmet Kıvılcımlı ve arkadaşlarını sakladığıktan sonra Suriye'ye göndermek için bir Rum hücum

botu refakatında denizden yola çıkarmıştır. Bu yolculuk için gerekli yakıt yiyecek ve parayı da temin etmiştir.

Fakat Nazım Hikmet Verzansky hayranları bu yolculu-

ğu sıhhatli bulamadıkları için geri dönmüşler.

Bu sefer Kıbrıs Rum resmi makamları tarafından uçakla Suriye'ye gönderilmişlerdir.

Bu kaçırma işi TKG Partisi ve Kıbrıs'taki AKEL Komünist Partisinin ortaklaşa yaptıkları bir harekettir. Bu hususta Makarios hükümeti de yardımcı olmuştur. Makarios'un şımarıklığına bir de Moskof ziyareti ilâve edilirse bu durum iyice anlaşılmış olur.

Kıbrıs Rum kesimindeki Rum komünist partisi AKEL'in kuvvetli olduğu düşünülürse Kıbrıs yoluyla kaçmanın kolay olacağı anlaşılabilmektedir. Bu istikametten kaçışı önceden tahmin etmekte hiç zor değildir.

Bugünlerde: Moskova'yı ziya rete giden Makarios'un Pravda'ya beyanatı şöyledir: «Kıbrıs, bu çerçeve içinde Sovyetler Birliği ile de dostane ilişkilere sahiptir. Ayrıca Sovyetlerin en müşkül anlarda halkımızın mücadelesini her şekilde destekleyeceğini söylemek

mübalağa olmayacaktır.»

Yukarıdaki ifadeler Makarios'un Moskova ile nasıl içli dışlı olduğunu gösterdiği gibi komünist Rusya'nın adam kaçırma gibi müşküllerine nasıl kendisinin de koşacağını delilidir.

Bütün komünistler yurt dışından beslenmekte ve sıkışınca da yurt dışına kaçmaktadırlar. Nazım Hikmet, Mustafa Suphi buna açık bir misaldir. Daha geçenlerde El-Fetihe kaçmak isteyen bir komünistin sınırda Suriye jandarması tarafından öldürülmüştür.

Adıyaman'da öldürülen Sinan Cemgil ve arkadaşlarının yurt dışına kaçmak istedikleri söylenmektedir.

Cihan Alptekin bir arkadaşı ile Bulgaristan'a kaçarken halk tarafından yakalanmıştır.

Tutuklu bulunan İ. Selçuk'un ise yurt dışına kaçacağı yolundaki ihbarlar askeri savcıya yapılmıştır.

Şehir gerillacılarına 20 yer-

de ev tutan Çapa Yüksek Öğretmen Okulundan Rukiye Dülger'in Zerruh denen komünist le Suriye'ye kaçtığı da söz konusudur.

Muhtemelen Mihri Belli, Doğu Perinçek'le yurt dışına kaçmıştır.

Doğan Avcıoğlu'nun Side'de yakanlaması da son derece manidardır.

BİR GİZLİ İTTİFAK DAHA MI?

Anadolu Ajansının «Dagers Nyheter» gazetesinden naklen yayınına göre Golde Meir cumartesi 29 Mayıs 1971'de Finlandiya'ya giderek iki Rus siyasi yetkilisi ile gizlice görüşmüştür. Bu habere göre Meir özel bir uçakla gitmiş ve hava alanı civarında bir köşkte İsrail İşçi Partisi genel sekreteri Alich Eliav'ın da katıldığı gizli bir görüşme yapmıştır.

23 Mayıs tarihli haber kaynakları ise Golde Meir'in Finlandiya'ya bir gezi yapacağı ve Finlandiya'nın başşehirinde yapılacak olan Sosyalist Enternasyonal toplantısına katılacağını bildirmişti. Aynı haber kaynağında Başbakanın Stockholm'de yaptığı basın toplantısında Rusya ile İsrail'in diplomatik ilişkiler kuracağını söylediği bildirilmektedir.

Her ne kadar bu görüşme tarihte olduğu gibi gizli tutulmuşsa da bu gizli görüşmelerin ne istikamette olduğunu tahmin etmek zor değildir. Komünist idarecilerle Yahudi şefler arasında bu tip görüşmeler yapılmamış değildir. Bu görüşmeler Arap - Rus dostluğunun ne kadar yutturmaca olduğunu gösterdiği gibi eskiden beri ısrarla savunduğumuz «Komünizm ve kapitalizm sion emperyalizminin birer yüzlerindendir» tezini iyice açıklağa kavuşturmuş bulunmaktadır.

Yine (A.A.) haberine göre, Golde Meir bir taraftan Rus yetkilileri ile gizlice görüşürken diğer taraftan İsrail Çalışma Bakanı Jasef Almog'da, Sovyet - Arap anlaşmasına paralel olarak A.B.D. ile İsrail'in 15 yıl süreli bir dostluk ve işbirliği anlaşması yapması gerek-

tiğini söylemiştir. ABD. Çalışma Bakanı ise İsrail Çalışma Bakanından söz alarak böyle bir anlaşmaya lüzum olmadığını Amerika ile İsrail'in dost olduğunu, işbirliğinin var olduğunu ve devam edeceğini bildirmiştir.

Yukarıda bahsettiğimiz görüşme ve beyanatlar çok açık bir şekilde Beynelmîl Siyonizmin Amerika ve Rusya ile dost olduğunu ve hattâ bu iki devletin yahudi kontrolünde olduğunu göstermektedir.

Zavallı Arap liderleri hâlâ Rusya'nın kendi milletine dost olduğunu mu zannediyor?

Artık katı olarak anlaşılmıştır ki Komünist Rusya bir taraftan Arap milletini yardım vaadleri ile uyutur, Arap liderlerini afyonlarken diğer taraftan İsraille gizli gizli kırıtır-maktadır.

Mecmuamızın geçen haftaki sayısında bahsettiğimiz Enver Sedat - Podgorni görüşmesi de bu son gizli görüşmeye ışık tutmaktadır.

Hatırlanacağı üzere Enver

Sedat Podgorny'nin ziyareti sırasında yaptığı konuşmanın sonunda «Sovyetler Birliği bizim İsraille bir anlaşmaya varmak istediğimizi çok iyi anlamış ve bize bu konuda fikir de vermiştir.» demesi Sedat'ın gafletini Rus Komünist Partisinin politikasının gerçek yüzünü ortaya sermeye yetiyor.

Bu ifadeler bir taraftan Mısır'ın gerçek idarecilerinin Podgorny ve yoldaşları olduğunu belirttiği gibi, Rusya'nın İsrail hesabına her türlü tavizi vermeye Sedat'ı zorladığını da göstermektedir.

Ayrıca Golde Meir'in E. Sedat hakkındaki görüşünü de hesaba katacak olursak; Mısır'ın ve Arap devletlerinin politikasına Beynelmîl Siyonizmin Rusya vasıtasıyla nasıl yön verdiğini iyice anlamış oluruz. Bakın Meir ne diyor; «Başkan Sedat büyük bir cesaret ve yetenek sahibi olduğunu gösterdi.

İşbaşında kaldığı takdirde bunca çarpışmalardan sonra artık İsraille barış yapma zamanı geldiğini... Söyleyebileceğini bekleriz.» Yahudiliğin övdüğü Moskova'nın fikir verdiği Enver Sedat acaba kime hizmet ediyor?

Rusya iki taraflı bir oyunla bir taraftan Araplardan yana gözükmekle Arap ülkelerinin komünistleşmesini ve tamamen güdümüne girmesini temin ederken diğer taraftan da İsrail'i bütün varlığı ile desteklemektedir. İşte bu gizli görüşme bu desteğin en açık delilidir.

Tel-Aviv'de neşredilen «Marif» isimli İsrail mecmuasının 22 Haziran 1964 tarihli sayısında Rusya'nın Paris'teki ateşe siyle yaptığı Röportaj da bu

son hadisenin mahiyetini açık lamaya yarayacaktır.

Bakın Rus elçisi ne diyor. «İsrail Rusyadan silah satın alabilir... Mısır ve diğer arap ülkeleri ile olan ilişkimiz İsrail'in varlığına katienen zarar vermemiştir., vermeyecektir... Biz araplara silah sadece emperyalizmle ve gericilikle mücadele etmeleri için veriyoruz. B.A.C ve diğer Arap devletlerine sadece müdafa edebilecek tarzda silah yardımında bulunuyoruz. Hiçbir zaman İsrail'e saldırımlarına ve hücum etmelerine müdase etmeyeceğiz. Biz İsrail'in yaşaması ve selâmeti için çalışıyoruz.» Devrimci ve sosyalistlerin ihanetleri Zühre - El Şafak Shf. 26.27. Beyrut 1966

Ve devamla biz Arap milletlerini sosyalist yaparak İsrail düşmanlığını öldüreceğiz diyor

Yukarıdaki ifadelerden sonra İsrail - Rus yetkililerinin Finlandiya'da yaptıkları gizli görüşmenin mahiyeti iyice anlaşılmıştır herhalde.

Buna ilavetle kırmızı telefon hattını ilave edecek olursak gizli görüşmelerin iç yüzü gün gibi ortaya çıkacaktır.

Bilindiği gibi 1963'de İsrail eski devlet Başkanı Bengoryon Kopenhag'da Orta-Doğu meselesinin çözülmesi için Rusya ile Amerika arasında kırmızı telefon hattı kurulmalıdır diyor. 1967'de kuruluyor. Altı gün savaşında 20 defa kullanılıyor ve Orta-Doğu harbinin neticesi tayin ediliyor. Netice ortadadır. Zafer yahudiliğe hediye edilmiştir.

Bütün bunlar, son gizli yapılan görüşmenin de yeni oyunları ve ihanetleri bünyesinde taşıdığını gösteriyor.

kaçmışlar. Kıbrıs karasularına kadar başka bir şahıs getirmiş ve bu şahıs büyük bir ihtimalle geri dönmüştür.

Sahte pasaportla kaçıp isimlerini değiştiren bu şahısların birinin yaşı komünist Hikmet Kıvılcımlı diğer ikisinin ise şimdilik isimlerinin bilinmediği bildirilmektedir. Diğer ikisinin ise AKEL Kıbrıs komünist partisine bağlı Kıbrıslı komünistlerden olma ihtimali vardır.

Komünist partilerin kaçırma ekipleri bulunmaktadır. Bu kaçırma ekipleri ile değerli addettikleri komünist şefleri kaçırmaktadırlar.

Türkiye'deki komünist hareketlerin teorisyeni durumunda olan eski ve müseccel komünistlerden Hikmet Kıvılcımlı da bu kaçırma şubeleri tarafından kaçırılmıştır.

Kıbrıs'a kaçan bu şahıslarla bizzat Kıbrıs Rum hükümeti İçişleri Bakanı Komondromos ilgilenmiş. Hiç kimse ile temas ettirmemiştir. Hattâ Türk Büyükelçiliğinin görüşme çabası da boşa çıkmıştır.

Bu suçluları barındıran Kıbrıs Rum resmi makamlar hiç bir bilgi vermeden, Türk hükümetine meydan okurcasına Suriye'ye göndermek isteyişli, Türk milletvekillerini polislerle dövdüren Kıbrıs Rum hük-

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır .

«GERÇEK KURTULUŞA DOĞRU»

Pencere demirlerinin arasından süzülen güneş ışıkları onu tekrar hayallerine daldırdı. Güneşin sıcaklığını hissediyormuşçasına yemek tenceresinden parlayan ışığa doğru baktı baktı...

«Anası hasta olalı bir seneyi geçiyordu. Doktorlar safra kesesi demişlerdi. Ağrı kesici ilaçlarla ve iğnelerle anasını delik deşik etmişlerdi. Öyle ki doğru dürüst oturamıyordu. Bu ara epeyce kan kaybetmişti. Şu günlerde de boynunda fındık gibi bir ur peydah olmuştu. Ur, ağır ağır büyüyordu. Fakat buna önem verdiği yoktu. Acısı yoktu ya neylesindi. Asıl belinin arka tarafını bir ok gibi sızlatacak ağrıyı def etmesi lâzımdır onca önemli olan bu idi. Şu on günlerde anası ağrılarından dolayı çok sinirli olmuştu. Eski gibi hoşgörülü günü artık göremez olmuştu.

Olur olmaz şeylere sinirleniveriyordu. Bir ay önce yatağa girmeyen anası şimdi yataktan çıkmaz hale gelmişti. Gecelerinde anasının i-niltileriyle uykusuz kalarak geçiriyor, ertesi günü de rerslerde uyuyuyordu. Seneler boyu kendisini bırakmayan arkadaşları Ahmet'in bu durumuna üzülüyorlardı. Ama ellerinden ne gelirdi? Gelse bile ne yapabilirlerdi sanki. Kendi evlerindeki dert kendilerine yetiyordu zaten...

Geçen gün cebirci Deynek Ali «insan, düşünen hayvandır» demişti. Bir an için haksız da değil deyirdi. Ama insan, hayvan olsa idi — gerçi hayvan olanları da yok değil — allevi ve cemiyet ızdıraplarını yaşayabilir mi idi? Bunların dedikleri düpedüz sakat be... Geçen hafta biyolojici Eğri Memet türden türe geçiş yok demişti. Daha bunun sıcaklığı geçmeden dün Darwin'i incelerken insanın atasının maymundan geldiğini söyledi. Ulan bu hoca tükürüğünü yalayanlardan mı yoksa? Hem türden türe geçiş yok de, ondan sonra da insanlığın atası maymun olsun. Kendi anası veya babası maymun ki bunları söylüyor bu Rus soyluları. Niye ben hayvan oğlu hayvanım demiyor sanki. Uf.. kafam karıştı be. Amma da abur cubur şeyler okuyoruz. İnsanı dinden imandan çıkartacak bu namussuzlar...

Zil acı acı çaldı. Yerinden sıçrayarak kalktı. Sokak kapısının tokmağını çekti. Babası paltosuna gömülüş bir vaziyette içeri girdi. Ayakbasiını çıkardı, paltosunu askıya astı. Ve soba yanan odaya soğuktan kızarmış yüzüyle aceleyle daldı. Üşüdüğü her halinden belli oluyordu. Güneş ışıkları ne kadar ortalığı ısıtmaya çalışırlarsa çalışsınlar, kışın soğuşuna bir türlü mani olamıyorlardı. Soba gürlüğüyle yanıyordu. Babası doğruca yemeğin başına çöktü. Üçü yerdeki kaptan kaşıklamaya başladılar. Anasının iştahı bu gün de yoktu. Günden güne kuvvetten düşüyordu. Yemek yemesini söylese hemen kızverdi. Onun için söylememek daha iyi olacaktı. Yemeği iştahsız bir şekilde kaşıkiyorlardı.

Babası memurdu. Küçüklüğünden beri oradan oraya gidip durmuşlardı. Doğru dürüst bir yerde ne ilk okulu, ne de ortaokulu bitirmişti. Ama bu yönüyle babasına müteğakkirdi. Epeyce köy, kasaba, şehir görmüştü. Küçük yaşta memleketinin en ücra köşelerini tanımış, her yeni memleket köşelerinde değişik arkadaşlar edinmişti. Onları hatırlamak, hele çocukluğın verdiği vurdumduymazlığı bile düşünmek insanı bir anlık mutluluğa gark ediyordu. Gerçi babası gününü gün etmek isteyen adamdı. Ama oğlunun iyi yetişmesi için elinden geleni esirgemiyordu. Arada bir öfkeli anlardaki sözleri de olmasa daha da iyi olacaktı. Evini cemiyetin bozukluğundan bazen yalnız bıraktığı olurdu. Bazı daire arkadaşları ile arada bir neşelenmek veya üzüntüsünü gidermek için iki tek attığı olurdu. O günler evin matem günüydü sanki. Öyle ki ayakta duramaz olur, nara atar ve içkinin tesiriyle hüngür hüngür ağlardı. Komşulardan utanma bir yana, evin içindeki huzursuzluk son haddi bulurdu. Zar zor bir tarzla yatağa yatılıp uyuduktan sonra evde gene eski hava hâkim olurdu.

Babası tok ve kalın sesiyle:

— Oğlum, derslerin nasıl? dedi.

Ahmet sıkıntıyla:

— İyi baba.

— Kaç zavıf getireceksin yine?

Ahmet cevap verse, kıyametin kopacağı gün gibi aşikardı. En iyisi mi susmalıydı. Babası şu meret derslerden bahsetmeden duramaz mıydı sanki? Ahmet'in en çok kızdığı şey dersleri hakkında konuşulması idi. Şimdiye kadar ne öğrenmişlerdi. Hadi bunlar bir yana, öğrendikleri suya, sabuna dokunur şeyler değildi.

Babası, anasına «maşaallah, bu gün daha iyisin» gibi laflar etti. Anası bu sözlerle iniltiyle karşılık verdi. Dokunsan ağlayacak gibi idi. Dinmek bilmez ağrılarıyla gene her zamanki gibi yemeklerini hazırlıyor, evin içini düzene sokmaya çalışıyordu. Ah, eski günler gibi olsaydı ne olurdu. Her işe koşturan bu vücudun her tarafı yata yata keçeleşmişti. Kolunu kumildatacak hali yoktu. Hiçbir tarafı tutmaz olmuştu sanki. Oğlu ve kocası olmasa bu işleri de yapmaya caktı. Ama onlar bu hasta vücuda muhtaçtı, tıpkı yavru kuşların a-nalarına ihtiyaçları olduğu gibi...

Sofradan kalktılar. Anası iki büyüküm, elinde tencere mutfağa yollandı. Ahmet de sofraya bezini ve sofraya tahtasını alarak anasının arkasından mutfağa girdi. Anası buluşukları yikamaya koyulmuştu. Mutfakın rutubetli soğuşunda ağızlarından buhar çıka çıka konuşuyorlardı. Anası ısıklı gibi çıkan sesiyle:

— Oğlum, babana kızma, hep bizim iyiliğimiz için çalışıyor. dedi.

Ahmet başı önde:

— Tabii ana, tabii. Ama bu sene derslerimin iyi gittiğini de biliyor ama.

— Ne yapacaksın oğlum. Huyunu biliyorsun. her zaman birisini kız

dırmadan edemez. İdare edeceksin.

Ahmet sıkıntıyla:

— Beni kim idare edecek? dedi.

— Sen daha çocuksun. Büyüklerin seni hep küçük olarak görürler. Ama aslında büyükler çocuklardan da çocuktur.

Bakma sen ismi büyük kişilere; zamanı gelecek onların da karıncadan da küçük olduklarını anlayacaksın. İnsanları büyük yapan fikirlerin Hakka dayalı olmasıdır. Yoksa ünvanları değil. Bunu ilerde anlarsın. Şimdilik sen sabret hele. Sonunda ne yaparsan yap emi evlâdım.

Anasının bu sözleri derin derin düşünmeye sevketti. Hakikaten de insanlara yön veren düşünceleri zaten başka yerler de olamaz ve olmamalıydı. Dört senede bir yolları asfaltlayan oy bezirganlarının milleti göz boyayıcılıkla aldattıkları ortadaydı. Koltuğa oturduktan sonra isimlerle büyük olup çıkıyorlardı. Hem de ne büyük, falan filan Bakan şuraya gitti, ziyaretlerde bulundu diye radyo ve gazetelerden her Allahın günü duyup okuyorlardı. Bu adamların hemen hemen hepsinin enseleri şiş, göbekleri büyük oluyorlardı. Büyük lâkaplarını en çok bu hususiyetlerinden alıyorlardı galiba. Elin-den gelse milleti yok oluşturma sürükleyen bu adamların pis midelerini değmek istiyordu ama, tek başınaydı. Böyle bir şeyi tek kişi nasıl yapabilir. Yapmak istese bir kaşık suda boğuverirlerdi. Gerçi bütün millet bu çirkın politikacıları ve idarecilerini ellerinden gelse yok edecekleri muhakkaktı. Fakat hiç kimsenin bir-birinden haberi yoktu. Ah bir olsaydı, o zaman millet kendi iradesini hakim kılardı.

Ahmet sıkıntıyla başını elini arasına alarak her iki taraftan of çekerek sıkıştırdı. Bütün bunların mümkün olabileceğini düşündü. Elbette ki ezilen milleti yeniden millî mücadeleleri başlatacak güçteydi. Öyleyse bu gücünü kullansaydı ya. Kullandığı an yeni ufukların açacağı günler gelecekti elbet. O zaman şimdiki sıkıntılarının da kurtulurdu belki. GERÇEK kurtuluşa ancak o an kavuşabilirdi. Ama nasıl kavuşacaktı?? Kendisini ve milletini düşüğü uçurundan kurtaracak el'i bulabilecek mi idi? Niye herkes durumun kötülüğünden bahsediyor da, bu gidişe dur diyecek hamleyi yapmıyordu? Neden bu durumlara düştük? Bizler bu durumlara düşecek millet miydik? Bunu düşünmek bile zor. Elin-den ne gelir ki istediğimiz kadar elimiz kolumuz bağlı değil desek de kalın zincirli tasmalar boynumuza geçirilmek üzere olduğu bir gerçek. O kadar ki, şimdiki ızdırabımızı ilerde ahlılarla, vahlarla arayabiliriz belki. Bu duruma düşmemiz için yeniden dirilmemiz gerek. Yeniden dirilmek. Vatanları uğruna şehit düşen dedelerimiz gibi kan ve ter dökerek milletimizi satanlarla mücadele etmemiz lâzım. Yoksa, evet yoksa sonumuza hazırlanmamız normal olacak artık. Ben bunları düşünüyorum ama neden tatbik safhasına koyamıyorum? Koyamam ya Elbette ki koyamam.

Bizleri ta ilk okuldaki başlayarak gayrı millî kültürlerin kölesi hali ne getirdiler. Sahtekârlıklar bizlere kültür diye okutuldu. Geçenlerde ilk okul beşinci sınıfın matematik kitabını karıştırırken sahtekârlığın danis kasını görmedin mi? Hem de devlet eliyle hazırlanan kitaptan. Bir bakkal seksen kuruştan sirke alıyor bu sirkenin maliyetini almış kuruşa indirebilmek için ne kadar su katmak lâzımmış. Al, sana sahtekârlığın en açık delilini. Üstelik bu problem genç dimağlara çözdürülüyor. Hem de sirkeye su katarak. Şu bizim eğitimize alkış tutanlara lânet olsun Efendim, bakkal şu fiatla mal satıyor, şu kadar fahiş kâr ediyor diyen şom ağızlar bir de ilkokuldan başlayarak okudukları kültürlerini yok lasalar ya. Barı çocuklarının bunlarla zehirlenmesini önleseler ya. Nerdece. İşleri güçleri dinle alay Başka ne bilirler ki sanki. Hah gene söylenmeye başladım. Gel sen bu kültürle milleti kurtar bakalım. Böyle kültür değil, milletimin öz kültürünü verenler ah bi olsa, işte o zaman insan olduğumu da anlayacağım. Milletimin gerçek kurtuluşu da ancak o vakit olacak.

Tarih kitabındaki resimden gözlerini ayırarak etrafına dalgın dalgın bakındı. Birdenbire telaşla yerinden kalktı. Ceketini giydi. Yer yer erimiş paltosunu sırtına geçirdi. Ayakkabılarını giyerken anasına: — Ben gidiyorum ana, diyerek evden çıktı. Güneş batmak üzereydi. Güneş ışıklarının tesiri hemen hemen kaybolmuştu. İsl bir karanlık ortalığı kaplamıştı. Yerler buz tutmaya başlamıştı akşamın serinliğinde... Hızlı hızlı, kendini sürükliyorsunmuşçasına koşar adımlarla yolda ilerlemeye başladı. İki de bir tuh be, deyip duruyordu. Unuttuğu birşey vardı herhalde. — Nasıl oldu da unuttum, babam, akşam üzeri kahveye gel, çarşıdan öteberi alalım dememiş miydi? Az kalsın unutup gidiyordum, inşallah kızmaz diye başını sallayarak acele adımlarla koşturuyor, koşturuyordu.

(Devamı Var)

YENİ DİNTİMLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Dünkü Teşvikçiler, Şimdi Ağız Değiştirdi

Bakin malûm gazetelerden biri ne diyor: «Şimdiye kadar çok zaman kaybettik, ilgisizlik nemelâzımcılık ve galiba biraz da korku yüzünden.» Bu ifadelerin kaynağını tahmin edebildiniz mi? Biz söyleyelim bu ifadeler Simavi biraderlerin 29 Mayıs 1971 tarihli Hürriyet

gazetesinindir.

Bir zamanlar Dev — Genç adlı Rusya'nın ve Çin'in beşinci kolculuğunu yapan kızıl teşkilâtın bildirilerini ve liderlerinin sözlerini manşete çeken, bir mürebbiye yüzünden düşman kesildiği Demir-El'e olan kinini polis düşman-

lığına çeviren bu malûm gazete bakınız daha neler yazıyor ve tezatlara düşüyor: «Tüm Türkiye uçurumun kenarına doğru hızla itilmektedir.» Hayret diyeceksiniz. Ve devam ediyor: «Bir savaşın içindeyiz, yaşama savaşında, kendimizi, çocuğumuzu, çoluğumuzu ve

Gerçek Suçlular Bulunacak ve Masumlar Mutlaka Kurtulacaktır

Rusya, Çekoslovakya, Bulgaristan, Çin Küba v.b. gibi komünistleşen bütün memleketlerde görülen ortak bir hususiyet vardır. Komünistler, önceleri devlet kademelerine veya önemli mevkiiler sızarlar. Bununla birlikte bullanabilecekleri bir takım adamları da çeşitli yollarla satın almayı ihmal etmezler. Bu, Beynelmillel Komünizmin değişmez bir taktiğidir. Türkiye'de son günlerde cereyan etmekte olan hadiseler de, aynı taktiği su yüzüne çıkaran ispat vesikalarıdır.

Bilindiği gibi 27 Mayıs 1971 günü Ankara'da Daire Müdürü Rafet Kaplangı yakalanarak göz altına alınmıştı. Kaplangı, göz altına alınan ikinci Emniyet görevlisi oluyordu. Daha önce de İstanbul eski siyasi Polis Müdürü Muzaffer Yılmaz göz altına alınmıştı. Zira bu iki emniyet mensubunun bir müddetten beri banka soyan, adam kaçıran, şehir ve kır gerillasına baş vuran gizli komünist teşkilatıyla beraber çalıştıkları tespit edilmişti. Taksim'deki oto komisyoncusunun Deniz Harp Okulundan kovulan 4 öğrenci tarafından soyulması ve 448 bin lirasının alınması ile ilgili bütün plânların bizzat Muzaffer Yılmaz tarafından hazırlandığı ortaya çıkmıştı. Muzaffer Yılmaz yapılan soruşturmasında şunları itiraf ediyordu:

«Ankaraya gitmiştim. Orada eski arkadaşım ve meslektaşım Rafet Kaplangı ile dertleşiyorduk. Bir ara söz içinde bulunduğumuz günün meselelerine geldi. Rafet Kaplangı, (Yakında sosyalist bir ihtilâl olacak. Bu yeni düzendeki yerimizi şimdi den almalıyız) dedi. Sonra da kimlerle temasta olduğunu bildirdi. Ve beni ertesi gün Sarp Kuray'la tanıştırdı. Sarp Kuray'la birlikte eylemlerde bulunanlar benden, İstanbul'daki zengininin vergi ve döviz kaçırınlarının listesini istiyor. bunları soymakta gereken yardımı yapmamı istiyorlardı. İlk iş olarak Taksim'deki oto komisyoncusu Osman

Çelenk'i soydurmaya plânladım.»

Sarp Kuray, eski Ankara Valisi Enver Kuray'ın deniz tegmenliğinden ihraç edilen oğluydu ve Ankara'da Korgeneral Atıf Erçikan'ın evine dinamit atarken yakalanmıştı.

Eski Siyasi Polis Müdürü Muzaffer Yılmaz, «yakında sosyalist ihtilâl olacak, şimdiden yerini hazırla. Türkiye'ye komünizm geldiği zaman büyük mevkilere geçireceksin» hayalleri ile aldatılmıştı. Bu, komünistlerin beyin işgal etmede, insan satın almada çok baş vurdukları bir yoldur: Mevki ve rütbe vadetmek. Öyle ki Türkiye'ye komünizmi getirdikleri zaman tayin edecekleri Başbakan, Genel Sekreter v.s. hep daha şimdiden hazırdr. (!)

Hadiseler geliştikçe Rafet Kaplangı ve Muzaffer Yılmaz'dan sonra daha birçok mevkiler eski sahiplerinden alınacak ve şüphesiz yeni tevkifler olacaktır. Meselâ son olarak İstanbul Emniyet Müdürü Muzaffer Çağlar da görevinden alınmıştır.

Muzaffer Çağlar'a İsrail Başkonsolosunun öldürülüşü ile ilgili ihbarı daha önce aldığı halde değerlendirmedeği iddiasıyla «görevi ihmal» suçundan işten el çekirilmiştir. Çağlar'dan başka İstanbul Emniyet istihbarat Müdürü Adnan Kinay ile Ali adındaki bir polis memuru da görevlerinden alınmışlardır. Öğrenildiğine göre millî istihbarat Teşkilatı İsrail Başkonsolosunun kaçırılacağını daha önceden istihbar ederek işçileri Bakanlığ'ını uyarmış, pılan tahkikat neticesinde İstanbul Emniyet Müdürü Muzaffer Çağlar'a bildirilmiş fakat daha sonra müfettişlerce yapılan tahrifat neticesinde istihbaratın değerlendirilmediği ve bu hususta hiçbir şey yapılmadığı ortaya çıkarılmıştır.

Türkiye'de komünizmin böyle dal budak salmasında ve devlet kuvvetlerini günlerce meşgul etmesinde, devlet varlığını tehdit etmesinde elbet-

te ki gaflet ve hıyanetlerin büyük rolü olmuştur. Fakat şunu da unutmamak gerekir ki, millete hayat veren ideallerin yok olma tehlikesiyle karşılaştığı bir noktada gaflet ihane-te dönüşür. Ve aynı âkibeti hazırlar.

Temel mesele, millete midesinden ve menfaatleri açısından değil, gerçek vatanseverlik, gerçek milletseverlik gibi en yüksek duygu ve heyecanlarla bağlı fert yetiştirmektir.

Devlet müesseselerinde komünistlere ajanlık yapan fertlerin daha derinlemesine araştırılmasının devletin selâmeti için sarf olduğunu bilhassa belirtmek isteriz. Acaba başka Yılmazlar, Kaplangılar ve Çağlarlar yok mu?

Öte yandan öğrendiğimize göre, Taksimdeki soygunu yaptığı iddiasıyla 1,5 ay önce yakalanıp tevkif edilen Erol Özgür adlı elektrik teknisyeni de gerçek suçluların bulunmasından sonra serbest bırakılmıştır. Zira bir açıklama, bir beyanat ile Türkiye'de suçsuz yere hapisane köşelerini dolduran çok çilekeş ve masum insanlar vardır.

20 aydır tutuklu bulunan ve halis niyetlerle izaha imkân olmayan bir tarzda mahkemeye çıkartılmayan bir Yavuz Aslan Argun'un, daha mahkeme kararı olmadan devrin sabık işçileri Bakanı Haldun Mentеше oğlu tarafından meclis kürsülerinden ve onun İstanbul Emniyet Müdürü Muzaffer Çağlar tarafından alelacele (Erol Özgüre benzer bir tarzla) suçlu ilân edilmesi hatırlanırsa vazife suistimalinin ve asıl üstlerinden değil de çeşitli mahfillerden emir almanın doğurduğu neticelerin ne demek olduğu kolayca anlaşılır. Bugün Erol Özgür hürriyetine kavuşmuştur. Gerçek suçlular bulunabildiğine göre elbet yarın da Yavuz Aslan Argunlar serbest bırakılacaktır. Bu günlerin ya kın olduğu ve gerçek adaletin tecelli edeceği inancı ile tekrar yazımızın mevzuuna dönelim.

milletimizi ölümden kurtarma savaşında. Kafamızı kuma sokmakla bu savaşı kazanamayız. El birliği ile yardım etmeliyiz... Yardım etmeliyiz ki tedhiş yuvalarının kökü kazınsın ve milletimiz özlediği huzura kavuşsun.»

Bu sözleri şimdiye kadar komünistleri himaye eden mason Erol Simavi'nin gazetesi Hürriyet söylüyor. Türkiye'yi uçurumun eşiğine kimler sürüklemiş? Ve bunlara yardımcı olanlar kimler? Vatandaşlarımızı parçalamaya, devletimizi yıkmaya ve Moskofa peşkeş çekme hareketine şimdiye kadar masum hareketlere, devrimci eylemler süsünü verenler kim? Milliyetçiler, şimdiye kadar yürütülen anarşik hareketlerin millete, devlete açılmış savaş olduğunu ilân ettikleri zaman, sizler değil miydiniz sağ-sol çatışması silâhiyle karşı çıkan. Yahudi güdümlü basın daha bugüne kadar bu hareketleri sağ-sol çatışması, ilerici-gerici mücadelesi olarak izah etmemiş miydi?

Sıkı Yönetim'den biraz önceye gidersek Türkiye'de komünistleri kimlerin himaye ettiğini görürüz.

14 Şubat 1971 tarihli Hürriyet'in baş manşeti, büyük puntolarla sekiz sütun üzerinden

yanatları. Uzun uzun röportajlar. Bu gayretler niçin? Hürriyetin komünistleri masum pozuna sokarak haklıklarını (!) ispatın mânası nedir?

Mason güdümlü basının şırdığı ve şımarttığı bu adamlar bugün adam kaçırmaya, adam öldürmeye, banka soymaya, Güvenlik Kuvvetlerini kursunlamadan netice itibarıyla millete ve devlet kuvvetlerine savaş açmadan Sıkı Yönetim Komutanlığı tarafından aranmaktadır. 6 Nisan 1970 tarihinde milliyetçilere ve halka ateş açıp adam öldürmeye teşebbüsten aranan M.İ. Gürkan'la saklandığı yerde Günaydın gazetesinin röportaj yapması ve bu komünistin suçsuzluğunu ispata çalışması nasıl izah edilebilir? Emniyetin arayıp bulamadığı bir adamın yerini bilmek ve polisle alay etmek ne demektir? Bütün bunlar Türkiye'de komünistleri şimdiye kadar kimlerin himaye ettiğini izaha kâfi gelmiyorsa ilâve edelim Deniz Gezmiş'e parayı veren Haldun Simavi değil midir?

Yeni İstanbul muhabiri Uğur Akyel bakın ne diyor?

«Üniversitede işlenen cinayet ve karışıklıklardan sonra ortadan kaybolan solcu liderler polis tarafından her delik

— Resim, Hürriyet Gazetesinin bir nüshasının baş manşetleridir. «Baba Nasihatı: Sakın Teslim olmayın» Bu sözler, banka soymaktan sanık birkaç kişinin arandığı ve devlet kuvvetlerince teslim olmaya çağırıldığı bir zamanda söylenmiştir. Bunu söyleyenler kanunca suçludur. Haberin devamı daha enteresan ifadelerle doludur. Sonu şudur: Bunları suçluların babaları söylemiş midir? yoksa Hürriyet uydurmuş mudur? Araştırmaya değer bir konu olup suçluları kimin köruduğuna dair kıymetli ip uçları verebilir.

«Baba Nasihatı» altında «Sakın teslim olmayın». Bu hitaplar Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Adıyaman'da öldürülen gerillacı Sinan Cemgil'e yapılmaktadır. Babalarının ve bu kızıl eşkiyaların boy boy resimleri, suçsuz olduklarını ispata çalışan beyanatları.

Bütün yahudi güdümlü basının gayretleri aynı namus pozuna bürümeye gayretleri.

Deniz Gezmiş Güvenlik Kuvvetleri tarafından yakalanır. Günaydın ve Hürriyet yine eski gibi röportajlar, boy ooy resimleri kahraman gösterme gayretleri; suçsuzluk sandalye sine oturtmalar ve polise hücumlar...

Sıkı Yönetim öncesine bakalım yine halka savaş açanları kimler beslemiş ve himaye etmiş?

1 Mart 1971 tarihli Hürriyet'te bir manşet göze çarpmaktadır. Yine büyük puntolarla «6 öğrenci lideri konuştu» ve hemen altında Kızıl — Genç'in azıllı militanlarından Gökalep Eren, T. Kutluay, B. Nuhoğlu, M.İ. Gürkan, H. Özkan, L. Kıyıcı'nın resimleri ve resim altlarında Güvenlik Kuvvetlerine şiddetle çıkan be-

didik didik aranıp bulunamazken ertesi gün (Günaydın) gazetesinde bunların devlet otoritesiyle alay edencesine boy, boy resimleri ve saklandıkları yerlerde yapılmış röportajlar çıkıyor... Demek ki solcuların saklandıkları yer Günaydın tarafından önceden bilinirdi. Bir gün N.Z.'nin odasına girdim. Bir zarfa binlikler koymakla meşguldü. Bu arada odaya Erdoğan Arıpınar girdi. Kendini patronun (Haldun Simavi) gönderdiğini belirttikten sonra Deniz Gezmiş'e bir emanet varmış götürüleceğini dedi N.Z. zarfı uzattı ve (Kimse görmesin bir röportaj istiyorum dedi). Ne dersin bay Simavi birader?

Bir de 29 Mayıs 1971 tarihli Hürriyet'in «Yardım edelim ki, tedhiş yuvalarının kökü kazınsın» sözüne bakalım.

Önceki ve sonraki olaylar arasındaki davranış farkı nedendir? Herhalde bugün boy atıp devlet ve millet bünyesini tahribe yönelen komünist hareket zararsız hale getirilirken Deniz Gezmiş'i para ve silâh ile besleyenler ve komünistleri kahramanlaştıranlar da hesaba çekilmelidir.